فکر
FEKER

مجله علمی، فرهنگی، اجتماعی و ادبی

قیام حسینی (رض) و سیاست فاروقی(رض)

د فـــکر حیثیت

نقش تعلیم و تربیت در سازندگی تاریخ

جایگاه امت خود ساخته اسلامی

ما بهار نداریم

سیمای زن در اسلام

دسیسه های بین المللی علیه مسلمانان

د متحده ایالاتو د میشیګن دایالت په هارپرود کې اسلامي مرکز او جـــامع جومات

مجله فکر

صاحب امتیاز: کانون تعلیمی و تربیوی افغان

زیر نظر: هیئت تحریر

مدیر مسئول: مولوی محمد مختار «مفلح» پاوانی

معاون: احمد جاوید «فیروز»

سال تأسیس: ۱۳۷۸ هـ ش.

آدرس: حیات آباد فیز 1 D/2 سرک 42 خانه 144

پشاور - پاکستان

درین شماره

۱- قیام حسینی(رض) و سیاست فاروقی(رض) (ساختارجامعه اسلامی)

۲- د فکر حیثیت (فکر واجتماع)

۳- بیانیه پیامبر(ص) در جمعه (درسهای از سیرت)

٤- نقش تعلیم و تربیت در سازندگی تاریخ

٥- تاریخ و بررسی آن (ثقافت و تاریخ)

٦- فقه اسلامی و ویژه گی های آن (اسلام و زندگی)

۷- صفات جوان مسلمان (تربیت و اجتماع)

۸- جایگاه امت خود ساخته اسلامی (ارزیابی جهان اسلام)

۹- شعر و ادب

۱۰- ما بهار نداریم (داستان های کوتاه)

۱۱- عیداضحی روز نجات انسان

۱۲- نقش دانشمندان در جامعه

۱۳- مبارزه به خاطر احیای تمدن اسلامی

۱٤- بحث مختصر پیرامون کلمه نوروز (فرهنگ و اجتماع)

۱٤- دسیسه های بین المللی علیه مسلمانان (چشم اندازی به آینده)

۱٥- مسلمان و پرهیز از شبهات (شخصیت مسلمان معاصر)

۱٦- افغانی حرانان د دسمنانو په جال کی

۱۷- سیمای زن در اسلام

حق الاشراک مجله «فکر»

اشتراک سالانه	اشتراک شش ماهه
۱۲۰ روپیه	٦۰ روپیه

در خـــارج

٤۰دالر امریکائی	۲۰دالرامریکائی

قیمت فی شمـــاره ۱۰ روپیه

در خـــارج : ۴دالر امریکائی

نوت: ارسال مجله توسط پست و یا اشخاص بدون اداره مجاز می باشد.

... اگر حاکم و خلیفهء وقت برخلاف راه قرآن و اسلام قدم بگذارد، با شمشیر علیه آن قیام نمایند.

... بلی این نفاق و شقاق بود که ملت را فاقد هر نوع برنامه، فرهنگ و کلتور ساخت.

اگر باریك بین باشیم می بینیم، که این فراز و نشیبهای زندگی و مشکلات به وقوع پیوسته در بعضی مواقع سبب انحطاط، و پستی و در بعضی مواقع سبب تکامل بعد معنوی انسان میشوند.

آری درینصورت، گنج شایانی دست خواهد یافت که غرب از آن بی بهره است.

البته آن وقت ما میتوانیم اهداف اسلامی خود را بالای جامعه تطبیق نمائیم که خود را اقلاً به مرحله خود کفائی از نگاه مادی و معنوی برسانیم.

امیدواریم که این قیام سر انجام راه خود را به سوی نجات و آزادی فلسطین باز نماید.

Address:

House # 144, Str. # 42, D/2 Ph. 1 Hayatabad.
Peshawar - Pakistan.

PROPERTY OF ARIC Established 1989

و تلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون.

این مثالها را برای مردم می آوریم تا خوب بیندیشند.

الحشر ۲۱

(الرحمن)
خداوند(ج) بسیار
رحم کننده
هست

فکر
FEKER

مجله علمی، فرهنگی، اجتماعی و ادبی

سال اول، شماره دوم، حمل ۱۳۷۹هـ ش. مطابق ذی الحجة. ۱۴۲هـ ق اپریل ۲۰۰۰م

PROPERTY OF ACKU 5869

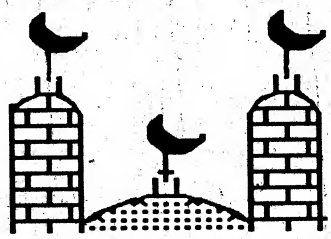

بنام جهاندار جان آفرین حکیم سخن بر زبان آفرین

قلم که به روی صفحه می جرخد در واقع جهان را بگرد خود می جرخاند

قیام حسینی(رض) و سیاست فاروقی(رض)

خوانندگان محترم! امروز یکی از مهمترین وظیفهء هر نویسندهء مسلمان است که در تحکیم وحدت مسلمین بکوشد و مسائلی را عنوان کند که وحدت بخش و مفید برای جامعه اسلامی باشد. امیدواریم که موضوع این سرمقاله یاد آور آن وحدتی باشد که در میان اهل بیت رسول اکرم(ﷺ) و صحابه کرام رضی الله عنهم اجمعین و ائمهء اهل سنت وجود داشت، که آنها حقیقتاً حامی ومدافع یکدیگر بودند، و این صفت آنها در قرآن نیز مذکور است: (و الذین معه أشداء علی الکفار رحماء بینهم.) الآیه. و این مقولهء حضرت عمر(رض) نزد همه مقبول و مشهور است: (لولا علی لهلك عمر). یعنی اینکه همهء صحابه کرام و در رأس آنها حضرت عمر(رضی الله عنه) و تمام اهل بیت و در رأس آنها حضرت علی کرم الله وجهه و فرزندان او را مدافع وحامی حکومت و خلافت، سیاست و شخصیت خود میدانستند همچنانکه حمایتهای حضرت امام ابوحنیفه(رح) بزرگترین امام اهل سنت از قیام و خروج فرزندان حضرت علی(رض) مثل زید بن علی ومحمد وبرادرش ابراهیم بن عبدالله بن الحسن درتاریخ ثبت است.

و واقعات دیگری نیز در تاریخ اسلام گواه بر این موضوع است، مناسب است که به دو واقعه و حادثهء عظیم جهان اسلام یعنی شهادت فاروق اعظم(رضی الله عنه) و شهادت حسین بن علی(رضی الله عنه) و نکات و اسراری که در این واقعات نهفته است اشاره شود. چنانچه شاعر مشرق زمین اقبال لاهوری سروده اند

خون او تفسیر این اسرار کرد
ملت خوابیده را بیدار کرد

حلول میمون سال جدید را به کافهء هموطنان زجر کشیده و محروم خویش مبارک باد گفته و سال خوشی را برای همه تمنا داریم.

میتوانیم بگوئیم که این دو حادثهء بزرگ از مصائب عظیم و بی نظیر جهان اسلام اند، اما جهان اسلام مصیبت بزرگتر از اینها را متحمل شده است، یعنی وفات جانگداز رسول اکرم(ﷺ) راکه به قول حضرت فاطمه(رضی الله عنه):

صبت علی مصائب لو أنها
صبت علی الایام صرن لیالیا

ترجمه: مصائب و مشکلات بر من چنان طاری شد، که اگر بر روزها طاری میشد آنها را مبدل به شب میگرداند، و هرگز قابل تحمل نبود، ولی طبق دستور قرآن که مسلمانان را دستور به استقامت داد، و خطاب نمود: **(أفان مات أو قتل انقلبتم علی اعقابکم)**!! یعنی آیا بعد از وفات رسول الله شما اسلام و دستورات آنرا ترک می کنید؟ هرگز این کار را نکنید، چونکه و **(من ینقلب علی عقبیه فلن یضر الله شیئا)**. لذا هر مصیبتی بر شما بیاید از دین و عقیدهء خود تان دست نکشید، و استقامت کنید که دستور پیامبر شما قبل از وفات همین بوده: **(قل آمنت بالله ثم أستقم)**. اگر چه مصائب بر شما سرازیر گردند، و به همین خاطر بود که صدیق اکبر(رض) فرمودند: **(أینقص الدین و أناحی)**؟ و همچنین فاروق اعظم(رض) به مسلمانان همین درس استقامت را میدهد، بعد از اینکه به خلافت میرسند مسلمانان را به آن مسئولیت الهی و اجتماعی و آن سیاست اسلامی یعنی دفاع از دین در مقابل حکام آگاه نموده و آنها را تشویق بلکه دستور میدهند، که اگر حاکم و خلیفهء وقت برخلاف راه قرآن و اسلام قدم بگذارد، با شمشیر علیه آن قیام نمایند، چنانچه حضرت عمر(رضی الله عنه) روی منبر به مسلمانان اعلان میدارد: ای مسلمانان! من که امروز به عنوان حاکم و امیر شما قرار گرفته ام، بالفرض اگر برخلاف راه رسول الله(صلی الله علیه وسلم) قدم بگذارم، شما چه عکس العمل نشان خواهید داد؟ و این سوال را چندین بار تکرار میکند، تا اینکه از میان جمعیت جوانی بر می خیزد و با شمشیر خودش بسوی حضرت عمر(رضی الله عنه) اشاره نموده میگوید: ای عمر! اگر شما هم بخواهید برخلاف راه رسول الله قدم بگذارید، و خلافت شما از منهاج نبوت فاصله بگیرد، با این شمشیر، کجی شما را راست خواهیم نمود! آن جوان قابل تحسین و تشویق حضرت عمر(رضی الله عنه) قرار میگیرد!

این است سیاست اسلامی فاروق اعظم که حضرت حسین(رض) کاملاً همان سیاست فاروقی را دنبال نموده و ادامه میدهند، بلکه آنرا بنحو احسن اجرا و تکمیل می کنند، چونکه حضرت حسین (رضی الله عنه) همیشه حاکم و خلیفهء مسلمین را تحت مراقبت و نظارت داشتند، لهذا حضرت حسین(رض) تا پایان دورهء خلافت حضرت معاویه(رضی الله عنه) نه تنها ساکت بود، بلکه با آنها مساعدت و همکاری و از آنها دفاع و حمایت می نمود، چنانچه نگهبانی حضرت حسین(رضی الله عنه) و حسن(رضی الله عنه) به امر حضرت علی(رضی الله عنه) از خانهء حضرت عثمان(رضی الله عنه) در زمانه محاصرهء مفسدین از تاریخ ثابت است. و حضرت حسین(رض) هرگز در مقابل خلفای راشدین و حضرت معاویه(رض) هیچ مخالفتی و مبارزه ای نکرد، چونکه خلافت آنها بر منهاج نبوت بود، اما به محض اینکه منصب زمام داری و حکومت از مسیر اصلی خود انحراف پیدا کرد و نااهلانی مانند یزید زمام امور را بدست گرفت، در این زمان بود که حضرت حسین(رضی الله عنه) قیام حسینی را آغاز نمودند، و خواستند که از خودکامگی ها و ظلم وستم مردم را برهانند، و دوباره حکومت اسلامی را بر منهاج نبوت قرار دهند.

چنانچه شاعر مشرق زمین اقبال لاهوری(رح) چه زیبا اشاره نموده اند.

چون خلافت رشته از قرآن گسیخت
حریت را زهر انـــدر کام ریخت
خاست آن سر جلوه خـیر الامم
چون سحاب قبله باران در قدم
بر زمـین کـربلا باریـد و رفت
لاله در ویـرانه ها کارید و رفت
تیغ بهر عزت دین است و بـس
مقصد او حفظ آئین است و بس
اي صبا اي پیـک دور افتادگـان
اشک ما بر خـاک پاک او رسان

برق نگاه غیرتت چشم جهان خیره کرد
نعش بخون تپیده ات طوف هزار کعبه کرد
دشمن سوگ خورده ات مکر و فریب و حیله کرد
خون ز تن جهیده ات کشور ظلم تیره کرد

«تقدسی»

د فکر حیثیت

لیکوونکی: محمد داود سلیمان خیل

فکر هغه ملکه ده چې انسان ته د کامیابۍ لاره ښئ او د سختو کړاونو او جنجالونو څخه ئې په داسې ډول ژغوري، چې انسان د سعادت او نیکبختی دنیا ته داخلوي. که انسان اصلاً د خپلو روحي حالاتو په رڼا کښې خپل ځان وپیژني د خپلو ښو او بدو کړنو قیزوکړای شي او خپلې فکري ملکې په وسیله هدف ته رسیږي، حتمی او لازمي خبره ده چې دی به د انسانانو په دنیا کښې د یو حقیقی انسان په توګه پیژندل کیږي، نو فکر او پوهه دواړه له یو بل سره تړلي دي، خو باید وویل شي چې فکر بې له پوهې نه او پوهه بې له فکرنه پرمختګ نشي کولای، د هغه خلکو دنیا رنګه ده چې پوهه لري او فکر نلري پوهه لري خو د جهالت نه کار اخلي او د فکر ساله دنیا یې پرېښې ده، او د فکر په بیړی کښې نه خپله سپرېږي، اونه پکښې بل څوک پرېږدي، او په داسی یو نامعلوم لور ئې د بې فکرۍ بیړی په وچه روانه کړی ده چې هره لحظه ئې د ډوبیدو امکان وي او ورته هر کلي وایي.

دداسې انسان وظیفه ، کار او عمل د شیطان په لعنتي مشورو کښې پوښلی وی چې تبعاً ورته فکري انحرافات ویل کیږي. د اصلاح پر ځای فساد او دښو پر ځای بد او دودانۍ پر ځای ورانې راوالي، او هغه کوي چې د سالم فکر خاوندانو جونګړی خرابې کړی او د خپلو بې لارې فکرونو په زړه خیمه کښې ورته داسې ژوند برابروی چې د روغ فکره انسانانو له دنیا څخه ئې بهر وباسی او د هلاکت کندې ته ورنژدې کوي.

که څوک غواړی چې خپل ځان دداسې کړې او هلاکوونکي بیماری نه ځان وژغوري نو ضروري ده چې په لمړي ګام کښې خپل ځان وپیژني، چې ګواکې زه څوک یم او د څه لپاره پیدا شوي یم او زما وظیفه په دې دنیا کښې څه شی ده، انسان د خپل ځان د پیژندګلوی څخه تر هغه وخت پورې عاجزدي څوئی په صحیح توګه خپل خالق نه وی پیژندلی.

او کله چې خپل ځان یې وپیژندلو او خپل فکر یې په سمه لاره کړونو د یر زر به د هغه پرمخ د لاندې جزؤنو د پیژندګلوي دروازه هم پرانیستل شي.

چې ځمکه اسمان، لمر، سپوږمۍ، سیندونه، غرونه، انسانان ، حیوانات، شپه او ورځ ګرمي او یخني او په اخر ژوند او مرګ د څه لپاره پیدا شوي دي، او د چاله خوا په داسې منظمه توګه چلیږي، او داسې منظم واقعاتو او حوادثو آمر څوک دي.

که دا انسان جسماً او روحاً خپل فکر په کارواچوي، او پدې پوه شي چې زما خالق الله(ج) دي او زه د عبادت د پاره پیدا شوي یم، چې باید د خدای(ج) مطیع اوسم او عبادت ئې په سمه توګه سرته ورسوم او آخر شی (سفر) مې مرګ دي، او د مرګ نه تپښته نشته، نو پدې هکله به ئې قناعت حاصل شي، او چې کله ئې قناعت حاصل شي نو بیا به د خپل صحیح فکر په نړی کښې د نیکبختی لوری څوکې ته رسیدلي دي. پدی توګه چې د همدغه نیکمرغه انسان زړه داده کیږي، او سکون پیدا کوي، اوهغه خوشحال دنیاته به داخلیږي، کوم چې ده ته مخکښې نه په انتظار وه، او د ټول بشریت د خیر غوښتنه کوي.

انسان باید خپل فکر پدې ډول د سمې لارې په پیدا کولو کښې په کار واچوي چې انسان ته خدای تعالی (ج) په خپل مبارک کتاب کښې په صریح ډول د فکر آمر کړیدی، چې زما په قدرتونو فکر وکړی د خپلې صلاح او ښیګڼی د پاره فکر وکړی او دخپل خلقت، مسؤلیت او پیداینښت په باره کښې فکر وکړی او په هغو شیانو فکر وکړی چې ستاسې په چاپیریال کې وجود لري او داسې نور.

انسان په خپل مخکښې دوراندې تګ دوه لارې لري چې دسفرکولو خوښمن ئې پخپله انسان دي، او هغه دوه لارې، د خیرلویی لاری دی.

نوراځې مونږ او تاسې ټول په ګډه باندې د دغه فکر او پوهې دنیاته داخل شو او د خپلو روغو فکرونو په دنیا کښې یوه ښکلې جونګړه جوړه کړو، او د بې لارې او بې فکرۍ د له شنکېدلو څخه ته نجات ورکړو، او د خپلو روغو فکرونو دنیا آباده وساتو.

بیانیه پیامبر (ﷺ) در جمعه

ترجمه: مجیب الرحمن «رحیمی»

ابن جریر از سعید بن عبدالرحمن جمعی روایت نموده که: رسول خدا (ﷺ) دراولین نماز جمعه ای که در مدینه در بنی سالم بن عوف گزارد خطبه ای ایراد نمود و گفت: «ستایش خدا راست، وی را می ستایم، و از وی کمك می طلبم، از وی طلب مغفرت می نمایم و از او طالب هدایت می شوم، به وی ایمان میاورم، و برایش کفر نمی ورزم، و با کسیکه به وی کفر ورزد دشمنی می نمایم، و گواهی می دهم که معبود برحقی جز خدای واحد و لاشریك وجود ندارد، و محمد بنده ورسول اوست، وی را خداوند در زمان انقطاع رسولان، قلت علم، گمراهی مردم، انقطاع زمان، نزدیکی قیامت و قریبی اجل، به هدایت، نور و اندرز مبعوث نموده است، کسیکه خدا و پیامبرش را اطاعت نماید رهیاب شده است، و کسیکه از آنان نافرمانی می کند، به درستی که گمراه شده و دچار افراط گردیده، و در گمراهی و ضلالت دور و دراز مبتلا گردیده است، شما را به ترس خدا سفارش می کنم، چون این بهترین چیزیست که یك مسلمان مسلمان دیگر را به آن سفارش نماید، و او را به سوی آخرت ترغیب کند، و به تقوای خداوند(ج) امرش نماید، از آنچه خداوند شما را از طرف خود ترسانیده و برحذر داشته بترسید و برحذر باشید، و نصیحتی از این بهتر نیست، و نه ذکری از این بهتر و افضل است، و تقوای خدا، برای کسیکه به آن، در حال ترس و خوف از پروردگارش، عمل نماید، کمك راستینی است، برای آنچه از امر آخرت می طلبید، و هرکس آن کارهایش را که در میان او و خداست در خفا و آشکار اصلاح نماید، و نیتش از این کار فقط رضای خدا باشد، این عمل برایش در کار عاجلش تذکره ای می باشد، و در مابعد الموت، هنگامیکه انسان برای آنچه پیش روان نموده محتاج می گردد، ذخیره می باشد، و اگر ماسوای این باشد، دوست می دارد، که در میان وی و آن فاصله بعیدی باشد، خداوند شما را از خویشتن برحذر می دارد، و خدا بر بندگان رؤوف و مهربان است، وی ذاتیست که قولش را راست گردانیده، وعده اش را پوره نموده و خلافی برای آن نیست، خداوند عزوجل می گوید:

«ما یبدل القول لدی و ما أنابظلام للعبید». (ق: ۲۹)

ترجمه: «سخن نزد من تغییر داده نمی شود و من بر بندگان ستم کننده نیستم.»

از خداوند در عاجل امر و آجل آن، در سر و آشکار بترسید، چون کسیکه از خدا بترسد، گناهانش را برایش می بخشد، و پاداش را برایش زیاد می گرداند، و کسیکه از خدا بترسد، به کامیابی بزرگی دست یافته است، تقوی و ترس خدا، از غضب وی نگه می دارد و از عقاب و قهرش نیز نگه می دارد، و تقوای خدا روی ها را سفید می گرداند، پروردگار را راضی می سازد و درجه را بلند می کند، حصه و نصیب تان را بگیرید، و در امر خدا تقصیر و کوتاهی نکنید، خداوند کتابش را برای تان آموزانیده است، و راهش را برای تان واضح ساخته، تا صادقین و کاذبین را بداند، بنابرین طوریکه خداوند برای تان نیکی و خوبی نموده است، نیکی نمایید و با دشمنانش دشمنی کنی، و در راهش به حق جهاد نمایید، او شما را برگزیده و مسلمانان نام تان نهاده است، تا کسی هلاك می شود با دلیل و حجت هلاك گردد، و کسی زنده می ماند با دلیل و حجت زنده بماند، و کسی جز خدا از قوت و توانایی برخوردار نیست، ذکر خدا را به کثرت نمایید، و برای آنچه بعد از امروز میاید عمل کنید، چون کسی آنچه را در مابین خودش و خداست اصلاح نماید، خداوند کفایتش را در آنچه مابین او و مردم است می نماید، این به سببی که خداوند بالای مردم فیصله می نماید، و آنان بالای خدا فیصله نمی کنند، و خداوند مالك دست داشته های مردم است، آنان بر آنچه نزد اوست مالك نمی باشند، خدا بزرگ است، و قوت و توانایی فقط از آن خداوند بزرگ است».

پیوسته به گذشته

نقش تعلیم و تربیت در سازندگی تاریخ

مولوی محمد مختار مفلح پاواتی

با توجه بر اینکه حالات جاری کشور و تفوق طلبی ها وابستگی ها و بالآخره حزب گرائی های متداوم بر هست و بود کشور ما خسارات شدیدی وارد کرد، که در نتیجه بیست سال جنگ پیکرها به روان پاك علم و عرفان اصابت نموده و قلب وی را که هسته رهبری ملت ها را تشکیل میداد داغدار و المناك ساخت. بلی این نفاق و شقاق بود که ملت را فاقد هر نوع برنامه، فرهنگ و کلتور ساخت، و این انحصار طلبی ها و خود پسندیها و خودکامگی ها بود که ضربات کوبندهٔ به جامعه روحانیت و معنویت بجا گذاشت، تا اینکه بجای علم، عرفان، قلم و کتاب، مدرسه و مکتب سلاح های خفیفه و ثقیله و سنگرهای مقاوم علیه یك دیگر برادران مسلمان خود عوض شد، یك عده از قلم بدستان هم روی مجبوریت در خدمت جنگسالاران و قلدران قرار گرفته بودند و تعداد دیگری هم که جامعه روحانیت را به تن داشتند به منافع این و آن حرف میزدند منافع علیای کشور در اذهان خطور نمیکرد صرف به خاطر مطلبی منافع شخصی را بالای منافع اجتماعی ترجیح میدادند. تا اینکه این عده و آن عده قلم، فکر و معنویات خود را بی ارزش ساخته و به سرنوشت هزاران جوان مسلمان بازی نمودند و راهی جز جنگ برای همه باقی نماند، قانون و عدالت اجتماعی رخت سفر بسته، و ظلم و جنایت و تخطی از حدود شرعی به جای وی نشست، و حال آینده وطن به سوی یك منزل مجهول در حرکت است و اگر فرزندان اسلام آرام نشینند و دست به کاری نزنند شاید که کشور به حیث یك کشتارگاه عام مسلمانان و فاقد علم و فرهنگ و تمدن تبدیل شود بناءً درین مقطع حساس وجیبه هر فرد مومن و مسلمان است که به خاطر اعلاء کلمة الله و حاکمیت نظام اسلامی و عدالت اجتماعی تکریم صلح و سلم و تقبیح جنگ احترام به کرامات انسانی مراعات حقوق الله و حقوق العباد حفظ نوامیس ملی، پابندی به امور شرعیه و بالآخره ارتقاء سطح علم و عرفان به پاخیزند و آینده روشن بسازند و ملت را از این مهلکه و آینده مجهول نجات دهند تا ملت به گفته مولوی(رح):

هر کسی کو دور ماند از اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش

به اصل کرامت انسانی پی ببرد که به خاطر چه آفریده شده است و مسئولیت های خود را درك کنند و راهی صراط مستقیم شده و ازین حالات مهلك همه بدر آئیم و همه این کشتی شکسته را به تصمیم قاطبه ملت به ساحل نجات کشانده و مانند اهل نوح(ع) همه دران نشسته و از مهلکه رهایی یابیم و دیگر برای کج روشان موقع ندهیم، جامعه مملو از علم و عرفان تشکیل بدهیم دیگر انتظار برای ما مرگ است زیرا حالات روان مرگ تدریجی را به بار میآورد و مرگ آنی بهتر است از مرگ تدریجی

نشان مرد مومن با تو گویم
که چون مرگش رسد خندان بمیرد

اما اینکه مرگ تدریجی باشد روح ها را افسرده و جان ها را پژمرده میسازد، که هر لحظه انتظار مرگ را می کشند و در سوگ ماتمی می نشینند پس به خاطر نجات ازین مرگ باید طریق زنده ماندن را جست و آن چنگ زدن به رسن محکم خدا است که راه زنده ماندن برای انسان ها را بیان کرده است. ونیز باید دانست که راه برون رفت ازین معضله کنونی توجه به فکر و قلم و فرهنگ میباشد. آگاه باید شد که دیگر برای زورمندان و حریصان قدرت جایگاهی در جامعه ها نمانده است ملت بخوبی درك کرده است که آینده ما چطور ساخته میشود و آینده ساز ما کی است، البته چنانچه قبلاً نیز اشاره بران شد اشخاص علم دوست و صاحب قلم و فرهنگ در صدر برنامهء چنین حرکتی قرار دارد این یك واقعیت است که شمشیر هم در ساختار جامعه آزاد و با ایمان بکار است، اما آن وقتیکه ضرورت احساس شود و گرنه جامعه امروزی ما نیازی به سلاح ندارد، البته در آینده سر شمشیر فکر میشود زیرا اسلام به ذریعه شمشیر ترقی میابد البته ضرورت امروزی در جامعه ما قلم و فرهنگ است، از خداوند قدوس نیازمندیم که ما را تنها نگذاشته و تمام برادران مومن و متعهد را به همچو افکار عالیه و آینده ساز در یك محورجمع سازد، البته هدف ما جز رضای اقدس الهی و حیات آبرومندانه علماء و دانشجویان و قلم بدستان چیزی دیگری نمی باشد. به امید فتح نصرت و رسیدن به آرمان های مقدس والای اسلام و مسلمین.

پیوسته به گذشته

تاریخ و بررسی آن

عبدالاحد هادف

تفسیر تاریخ از زاویهء دیدگاه های تنگ چه در حدود برداشت های شخصی و چه به نمایندگی از مکتبی که چنین محدودیت را توجیه می کند، نافرجام است. به این معنا که نمی تواند نتیجهء قابل ملاحظه ای در ناحیهء تشخیص سنن حاکم بر روند جریانات تاریخ انسان بدست دهد. این محدویت، اصولاً فرع محدودیت در برداشت از انسان است. به عبارة، دیگر: شناخت ناکافی انسان، عامل حساس در فراهم سازی این محدودیت در نگرش به تاریخ او است. بنابر این رسیدن به یك نتیجهء مطلوب درین راستا دو شرط حیاتی، لازم دارد، و آن:

۱- بهره مند بودن شخص از انسانیت کامل به معنای معتقد بودن به تکامل انسانی و پیاده سازی این اعتقاد در وجود خودش.

۲- بررسی تاریخ از زاویه وسیع به معنای تفسیر حوادث در روشنائی برداشت کامل از انسان و در نظر داشت نقش برجستهء ویژه گیهای فطرت او در ساز و برگ حوادث تاریخ... این دو شرط سازنده، ضامن بهم پیوسته برای موفقیت در نگرشی به تاریخ انسان و بالآخره استنباط اصول کلی حاکم بر رویداد های آن بوده و نوعیت شرایط و لابدی های دیگری را که در تکامل آمادگی برای انجام این وظیفه سهم دارد، توجیه می کند. علیهذا شفافیت اندیشه و طرز تفکر و رهیدن از پابندی به مکتبهای فکری بی کفایت و بالآخره بهره مندی کافی از فرهنگ و دانش وسیع وقوه تشخیص و... همه و همه شرایط و لوازم دست دوم برای پیشبرد موفقانهء بررسی تاریخ میباشد. پیشترگفتیم که تاریخ انسانی، از دیدگاه انسانی باید بررسی شود. این دیدگاه تنها باشناخت جامع انسان با همه ابعاد وجود مادی و معنوی اش، قابلیت پیدا می کند، چون نگرش سازنده برساختمان دو بعدی انسان که نمایانگر تمامی خصائص وویژگیهای حاکم بر سرشت او میباشد و در نحوهء بروز حوادث نقش دارد، دیدگاه وسیعی به انسان می بخشد که در روشنائی آن میتوان با موارد معماگونه ایکه غالباً بدلیل محدودیت در برداشت از انسان و میکانیزم وجود او شکل مغالطهء غیر قابل تحلیل را به خود می گیرد و جریان تفکر تحلیل گرایانه را به بن بست می کشاند، خیلی به سادگی برخورد کرد. این هم به دلیل اینکه انسان، موجود چند بعدی است که هریکی ازین ابعاد به صورت قابل ملاحظه ای در ساختار حوادث غیر قابل حصر تاریخی سهیم می باشد، و در نوعیت هر جریانی دخیل است. از همین جا می توان حدس زد که هر طرز تفکری که در خصوص بررسی تاریخ به هیکل عمومی انسان از لحاظ شناخت و برداشت، متکی نباشد و به نحوی آگاهانه و یا ناخود آگاه، ابعاد جوهری وجود انسان را نادیده بگیرد و یا لا اقل از اهمیت و نقش برجستهء آن در ساز و برگ حوادث تاریخ بکاهد، هرگز به هدف نمی پیوندد و ما حصلهء فعالیت او در امر اکتشاف سنن حاکم بر تاریخ، همه ضرب در صفر است؛ چون نمی توان معلولی را زادهء علتی دانست که اصلاً درمیان آن ها تضاد و تناقص است و به هیچ صورت، یکی دیگری را توجیه نمیکند. مطالعاتی که تاکنون برهمین مبنا صورت گرفته. اکثراً در نحوهء تحلیل وقائع تاریخی دچار تناقض شده و خود را در کنجی از ابهام و پیچیده گی یافته و باهزار تکلف و مشکل تراشی برای بیرون رفت ازین تناقض، بازهم نصیبی جز ناکامی نداشته است.

وسایل زندگی سعادتمند

مترجم ابو ادریس فضل الرحیم

بدانکه زندگی شما تابع افکار شما است: اگر در سر خویش افکاری را جای دادید که در دنیا و آخرت به سود تان بود پس بدانکه زندگی شما خوشبخت است و اگر این افکار در دنیا و آخرت به سود تان نبود پس بدان که زندگی ات بدبخت است.

مقصود مؤلف این است که تصور اسلامی هم سود دنیا دارد و هم سود آخرت، تصور اسلامی چنین نیست که سود آخرت و زیان دنیا داشته باشد بالعکس تصور غیر اسلامی زیان دنیا و آخرت دارد زیان آخرت آن مشهود است و زیان دنیایش معلوم هر کس شده نمی تواند.

مؤثرترین کاریکه غم و اندوه را نابود می سازد این است، که خود را عادت برین دهید: وقتیکه شما با کسی احسان و نیکی می کنید، در انتظار شکرگزاری اش نباشید تا در برابر احسان شما شکرگزاری کند، و قدر آن را بداند.

احسان شما بر مردمان ذی حق باشد و یا بر مردمان غیر ذی حق، شما از آنها توقع نداشته باشید تا از احسان شما شکرگزاری کنند، بلکه باید معتقد باشید، که معاملهء شما فقط با الله تعالی است، پس لازم است به شکر کسی که به وی احسان کرده اید چشم امید نداشته باشید تا ثواب تان را تباه نکند، الله تعالی از گفتار درستان خود چنین خبر میدهد:

«انما نطعمکم لوجه الله لا نرید منکم جزاء ولا شکوراً» سورة الانسان / ۹،

ترجمه: مایان فقط از جهت رضای الله تعالی شما را طعام میدهیم، در برابر آن از شما بدل آن را نمی خواهیم و نه شکرگزاری می خواهیم.

ادامه دارد

پیوسته به گذشته

فقه اسلامی و ویژه گی های آن

سید ناصر تقدسی

الف: احکام فامیلی: عبارت از احکامی است که از بدو تشکیل خانواده تا نهایت آن، مسایلی چون: زناشویی، طلاق، نسب نفقه، میراث و غیره را در بر دارد که قصد آن تنظیم علاقهء زن و شوهر، و رابطه ذات البینی سایر نزدیکان و وابستگان می باشد.

ب: احکام مدنی: آنست که معاملات وداد و ستد افراد از قبیل: بیع، اجاره، رهن، کفالت، شرکت، مسائل مربوط به وام و غیره را شامل گردیده و هدف آن تنظیم علاقات و روابط میان افراد از نظر مالی، وحفظ حقوق مستحقین است.

ج: احکام جنائی: عبارت از قواعدی است که جرائم و جزای مرتب بر آنرا مورد بررسی قرار داده و مقصد آن حفظ حیات مردم و پاسداری از اموال، آبرو و سایر حقوق شان می باشد، که منجر به تأمین امنیت وتحکیم انضباط در جامعهء اسلامی می گردد.

د: احکام مرافعات: سلسله قوانینی است که به قضاء و دعوی و راه های اثبات دعوی در چهارچوب قانون مانند: شهادت، سوگند، قرائن و غیره تعلق می گیرد که هدف و غایهء آن تنظیم اجرائات لازم به منظور برپائی انصاف و عدالت اجتماعی میان مردم میباشد.

هـ: احکام دستوری: عبارت از احکامی است که نظام حکومت واصول آنرا ارزیابی کرده و هدف آن مشخص کردن علاقه‌ای حاکم با محکوم و اثبات حقوق افراد و گروه ها و روی همرفته تعین و تحدید وظائفی است که بدوش آنها گذاشته شده است.

و: احکام دولی: یك سلسله قوانین و احکامی است که دین اسلام آنرا برای تنظیم علاقه و ارتباط دولت اسلامی با دول غیر اسلامی در حالت صلح و جنگ، و علاقهء غیر مسلمانان ساکن در ساحهء دولت اسلامی را با دولت اسلامی در نظر گرفته است، و این احکام شامل جهاد، معاهدات و پیمانها است که غرض آن اصولاً مشخص نمودن روابط همکاري و احترام متقابل بین دولت ها می باشد.

ز: احکام اقتصادی و مالی: این احکام بحقوق مالی افراد و التزام آنها نسبت به نظام مالی، و بالآخره حقوق دولت و وجایب مالی آن، توأم با تنظیم موارد خزانه و خرج آن متعلق می گردد که طبعاً منظور و مقصد آن برقراری روابط میان اغنیاء و فقراء، و میان دولت و افراد است.

ح: اخلاق و آداب: این بخش در برگیرندهء یك سلسله قواعدی است که برای تشویق و ترغیب انسانها به رعایت مکارم اخلاقی و آداب نیکویی انسانی جهت ایجاد فضای فضلیت، همکاری و تراحم میان مردم مد نظر قرار گرفته است.

ادامه دارد

ارزش های حج

محمد هارون «عمر» مهدی

حج قتلگاه شیطان، و از همه چیز کندن و به حق پیوستن است. در خانه خدا(جل جلاله) که مناسك حج انجام میگیرد افراط، و تفریط وجود ندارد و همه را در یك راه (راه راست) هدایت میکند. حج تصویری است برای مطالعه خود و همنوعان خود که انسان را به خدا(ج) وصل مینماید.

حج یك منظرهء خشك، خالی و بی روح نیست که فقط اعمال و حرکاتی را ظاهراً انجام داده ما را به نام حاجی سازد. حج ابر پر از بارانی است، که بالای مردم میبارد. ما باید در پهلوی حج ظاهر به حج باطن هم برویم که به حج باطن رفتن جهاد اکبر است. خانهء کعبه مرکز وحدت و محبت است. خانهء کعبه کانون اجتماع خداپرستان بوده، کنگرهء وحدت اهل ایمان است. گردهمایی درین مکان مقدس آشنا ساختن طوائف مختلف بشریت به اسلام و دین واحد بوده وهمه را در امور دنیائی و عقبائی به رشد ونجات میرساند.

به امید وحدت همهء مسلمانان جهان و به وجود آوردن یك خلافت پر قدرت اسلامی در سراسر جهان که برای همهء مردم جهان محبت، وحدت، صلح، امنیت، و عدالت آورده همه را با هدایت خود به نجات و حقیقت برساند.

بر در مسجد گذر کن تا که پیش قامتت
در سجود آیند آنهائیکه قامت بسته اند
(شیخ واحدی)

صفات جوان مسلمان

ع. کریمزائی

زندگی انسان را میتوانیم در چهار مراحل تقسیم کرد. مرحلهء طفولیت، مرحله نوجوانی،مرحله جوانی، مرحلهء سالخوردگی.

مرحله اول که همان ایام طفولیت میباشد، با نوازش مادر و در آغوش گرفتن پدر و بازیهای متنوع سپری میشود. مرحله آخری و پایانی مرحله سالخوردگی و شکستگی و دراز کشیدن بر بستر مرگ و حسرت، ایامی که در بطالت سپری شذه اند می باشد.

پس هر انسان در این چهار مراحل زندگی، فقط دو مرحله حساس و سرنوشت ساز پیش روی دارد که در آنها باید تمام فراز و نشیبهای زندگی را پیموده و تمام مصائب و مشکلاتی که پیش می آیند دفع نماید.

اگر باریك بین باشیم می بینیم، که این فراز و نشیبهای زندگی و مشکلات به وقوع پیوسته در بعضی مواقع سبب انحطاط، وپستی و در بعضی مواقع سبب تکامل وبعد معنوی انسان میشوند. چون درین دو دورهٔ حساس زندگی، سختیهای روزگار سبب ازدیاد تجربه میشود، بعید نیست که با پیش آمدن یك مانع در مسیر زندگی، انسان فوراً در جستجوی راه حل، و گشودن آن بر آمده و در راه رسیدن به موفقیت از هیچگونه تدبر و تفکر و کوشش، دریغ نمیکند. بالآخره با سعی فراوان و کوشش زیاد خودش را به سرزمین درخشان رسانده، و پیروزی را از آن خودش میگرداند. این چنین پیروزی وموفقیتی حقا که می تواند آرزوهای انسان را بر آورده سازد، دیگر اینکه آن دسته از موانع و مشکلاتی که رفتار انسان را در مسیر زندگی کند نموده و سبب انحطاط، وپستی ودگرگونی بعد مادی و معنوی انسان میشوند، مشکلاتی هستند، که با پیش آمدن آنها انسان راه چاره و طریق رسیدن به موفقیت، و پیروزی را نجوید و دیوانه وار و مضطرب خودش را مغلوب میدان کارزار احساس کند، در این صورت انسان با چنین حالت و احساس با سرعت زیادی خودش و زندگی اش را به طرف پستی سوق میدهد.

اگر مطالعهء عمیقی پیرامون زندگی امروزهء جوانان (اعم از مسلم و غیر مسلم) داشته باشیم، و زندگی پرهیاهوی آنها را تا حدی معین موشکافی نمائیم، با صراحت و وضاحت برای مان واضح میگردد که جوانان در امواج متلاطم مشکلات غوطه ور هستند.

اگر گوش فرا دهیم از هر طرف آواز ناامیدی، و فریاد از دست مصائب آه و ناله ازمشکلات روزمره و...غیره به گوش میرسد.

... و در راه رسیدن به موفقیت از هیچگونه تدبر و تفکر و کوشش، دریغ نمیکند. بالآخره با سعی فراوان و کوشش زیاد خودش را به سرزمین درخشان رسانده، و پیروزی را از آن خودش میگرداند. این چنین پیروزی و موفقیتی حقا که می تواند آرزوهای انسان را بر آورده سازد

جوانی که ثمرات عالی را کسب نمی کند برای نجات از تمسخر و استهزاء فامیل واقارب جز فرار از خانه و ترك پدر و مادر ومحفل گرم خانوادهء نمی بیند، در چنین حالتی نه به فکر جبران کردن گذشته، و نه به فکر درخشان ساختن آینده است اگر در امتحان کانکور راه نمی یابد به خاطر استهزاء رفقاء از هر گونه کوشش و سعی دست بردار شده و گوشه نشینی و ترك همه چیز را اختیار می نماید. اگر برای بهبودی زندگی خود قدمی بر میدارد و میخواهد از تنهائی در آمده و همدمی گزیند، که شریك زندگی او شده، در تمام موارد، دچار مشکلات میشود، چون امروز برای ازدواج یکنوع موانعی است و اغلب و بزرگترن مشکل ومانع در انتخاب همسر رونما میشود وهمچنین یکی از موانع نارضایتی والدین پسر، و یا دختر میباشد، جوانی که بعد از یك مدت انتظار دلش هوای ازدواج میکند، چون راه خودش را مسدود می بیند، و یا نارضایتی خانواده خود و یا خانوادهء همسر آینده اش دچار میشود، راهی دیگری جز اینکه خودش را نابود کند نمی بیند، و چنین می پندارد که از تمام پریشانیهای روحی نجات کرده است، غافل ازینکه فردا در محضر خالق در صف ظالمان که بر نفس خویش ظلم کرده اند، قرار میگیرد، چون خداوند عز و جل در همین دنیا به وسیلهء قرآن به ما فرموده: **«ولا تلقوا بایدیکم إلی التهلکه»**. با دستهای خویش خود تان را به هلاکت نیندازید.

در اینجا برای ما سوالاتی پیش می آید که چرا یك جوان نو رسیده، و نو عمر از دست مشکلات چنین آه و ناله سر دهد، که روح انسان گرفته شود؟ چرا رفوزه شدن در امتحانات تمام راهها را مسدود کرده، وراهی جز فرار برای یك جوان وجود نداشته باشد؟ چرا باید برای راه نیافتن در کانکور ترك مجالس دوستان کند، و جز گوشه نشینی راهی دیگر نجوید؟

چرا برای تشکیل دادن یك زندگی خوب چنین موانعي را سد راه خود ببیند، وراه ثانی جز قتل خودش وجود نداشته باشد، و هزار و یك چرای دیگر!

(ادامه دارد)

در طفلی پستی در جوانی مستی در پیری سستی خدا را کی پرستی

(اندرزهای سعدی علیه رحمة)

پیوسته به گذشته

جایگاه امت خود ساخته اسلامی

سید نصر الله «ناصف حبیبی»

جهان اسلام باید از یك نبوغ سرشار و خودساختگی شگرفی برخوردار باشد، تا بتواند در برابر تمدن غربی بدیل خوبتری عرضه دارد. و پیام عزت و استقلال را بیاورد از شخصیت و مجد و عظمتش فرو نکاهد، و از تقلید و منابه و مناجات دور باشد و در برابر مظاهر مادی و ظواهر قشری سر تعظیم فرود نیاورد، ولی مغز حقایق و فشرده‌ء علوم را بدون کوچکترین کم و کاست بدست آورد.

انسان نابغه و خودساخته کسی است که بتواند برای ملت خود راهی را ارائه دهد که بین معتقدات مذهبی و علوم عصری سازش آورد قسمیکه در آن هم تعالیم انبیاء جلوه گر باشد و هم علوم و اکتشافات و اختراعات که اختصاص به ملتی ندارد و از آن بشریت است، تجلی کند.

از دین، آن رشته از علوم و احساسها و عقاید را اخذ کنند که در غیر ادیان آسمانی یافت نمی شود و جز به مبدأ وحی به اندیشه‌ء کسی نمی گنجد، و از تمدن، ابزار و وسایل تولیدی و آسایش را که در طول قرنهای متمادی در پرتو تلاش و کوشش پیگیر انسانها بدست آمده است اخذ کند.

آری درینصورت، گنج شایانی دست خواهد یافت که غرب از آن بی بهره است. زیرا غرب در اثر نداشتن ایمان و اعتقاد استوار از اینهمه وسایل آسایش جز سلب آرامش بهره ای نبرده است. غرب به جای خدمت به خلق و ایجاد روح تفاهم و برادری، تمام قدرت خود را در راه نابودی انسانها و بهم ریختن شالوده‌ء زندگی و ریشه کن ساختن روح صفا و صمیمیت به کار می برد.

انسان برجسته و خودساخته که تمدن غربی را استخدام کند، اکتشافات و اختراعاتش را بمانند مواد خام وارد می کند، سپس با تلفیق آن با عقیده و اخلاق، تمدن برتر و گرانقدری بر اساس عدالت و آزادی تقوی و فضیلت، ایمان و عواطف، نیرو و قدرت، تکنیك و صنعت آرامش و آسایش به وجود می آورد.

انسان برجسته و ارزنده هرگز تمدن غرب را به طور سر بسته نمی پذیرد بلکه آنرا تفکیك کرده، آنچنان تنظیم می کند که با معیارهای مذهبی اش در مورد دنیا و آخرت حساب و کتاب و دیگر مسایل روحی و جسمی، سازگار باشند بطوریکه سرمشق بودن زندگی پیامبر(ص) و تعالیم حیاتبخش وی محفوظ می ماند و دین به عنوان تنها راه نجات و یگانه قانون اساسی به رسمیت شناخته می شود.

انسان خود ساخته ایجابیات تمدن غرب را می پذیرد، غبارهای زیادی را که در روزگار قرون وسطی و عهد انگیزسیون و سپس در دوران رنسانس بر چهره تمدن غربی نشسته است، از آن می روید و زنگ و ننگ مبارزه با مذهب را از چهره‌ء آن می زداید. علوم و معارف خالص و بی شائبه غرب را به صورت عاری از روح الحاد و مادیگری می پذیرد و روح ایمان و اخلاص را در آن میدمد و نتایج شایان توجهی از آن بدست می آورد.

انسان فهمیده و فرزانه ایکه غرب را به عنوان پیشوا و اختیار نشناخته و خود را غلام حلقه به گوش آنها نپنداشته است به آنها از دریچه یك همکلاس و هم شاگردی می نگرد که در برخی قسمت ها جلو رفته و در برخی دیگر عقب مانده است و در قسمت های که جلو رفته از او استفاده می کند و در قسمت های دیگری که عقب مانده به او میآموزد و معتقد می شود که اگر او ناگزیر است مطالبی را از غرب یاد بگیرد، غرب نیاز بیشتر و کمبود بیشتری دارد که ناگزیر است آنرا از شرق بیاموزد و آن تعالیم حیاتبخش انبیاء است که به مراتب از داده های تمدن غربی باارزش تر است.

آنچه گفتیم نشانه‌ء مسلمانان خودساخته است که متأسفانه در میان رهبران فکری و سیاسی و مذهبی کشورهای اسلامی ناپیدا است بلکه آنها عموما در برابر غرب به زانو در آمده دست به سینه در برابر اربابان غربی ایستاده اند.

تاریخ بشریت در انتظار کسی است که واجد این صفات باشد تا رهبری جهان اسلام را به عهده بگیرد و در سرلوحه تاریخ انسانها نوید سعادت و آرامی را رقم زند.

شعر

یادی از دوستان

استاد گرانمایه و فخر افغان استاد خلیل الله خلیلی.

تو که امروز در بین نیستی و روح پاکت در دنیای جاودان با دیگر بهشتیان همراه و همگام است، میخواهم نکاتی چندی را از سالهای نه چندان دور که در محفلی با بعضی از دوستان دیگر مان که آن وقت آنها گاه گاهی یاد وطن میکردند و اضافه تر در جهاد وهجرت بسر میبردند بودیم و صحبت از نوروز و آمد آمد نوروز بود و گفتی:

گوئید به نوروز که امسال نیاید
در کشور خونین کفنان ره نکشاید
بلبل به چمن نغمه و شادی نسراید
ماتم زدگان را لب پر خنده نشاید
خون میدمد از خاک شهیدان وطن وای
ای وای وطن وای وطن وای وطن وای

من گفتم:

استاد معظم آمدن سال نو را فال نیك میگیریم و سال موفقیت و پیروزی فرزندان اصیل این وطن، فرمودی:

گلگون کفنان را چه بهار و چه زمستان
خونین جگران را چه بیابان، چه گلستان
در کشور آتش زده، در خانه ویران
کس نیست زند بوسه، به رخسار یتیمان
کس نیست که دوزد به تن مرده کفن وای
ای وای وطن وای وطن وای وطن وای

استاد! دوست ما گفت، برادران این آتش را که خرسهای قطبی در وطن ما افروخته اند و تعداد شهدای ما بی پایان است ما زنده ایم و خداوند کریم توان آن را به ما نصیب خواهد کرد که این آتش را خاموش و کشور خود را به گلستان بدل کنیم و اشك یتیمان را پاك نمائیم. گفتی!

از سینه هر سنگ تو خون میدمد امروز
از خاک تو مستی و جنون میدمد امروز
آن لاله چه دیده، که نگون میدمد امروز
وان سبزه چرا زرد و زبون میدمد امروز
سرخ است به خون پا و سر، سرو و سمن وای
ای وای وطن وای وطن وای وطن وای

استاد! دوست ما مجدداً تعهد کرد و گفت برادران تنظیم های ما بسیار منظم تر از آن است که اینجا شما آگاهی دارید. آنچه را ما به شما گزارش میدهیم این است که صد در صد عمل میتوانیم و هم فوق العاده نظم در تنظیم های ما خوبتر و بهتر است رهبری ها سالم است و همیشه تبلیغ علیه مفاسد اخلاقی و اجتماعی صورت میگیرد و ما سخت در تلاش هستیم که جبهات را نظم بهتر بخشیم و تو گفتی:

ای بَرهنه پا، سرو سر افراز تویی تو
سردار و سزاوار به هر ناز تویی تو
دشمن شکن و فاتح و سرباز تویی تو
فرمان دِه این خاک، زآغاز تویی تو
غیر از تو کسی نیست در این مرز کهن وای
ای وای وطن وای وطن وای وطن وای

آن وقت که همه ما به خاطر نجات وطن از چنگال ددمنشان روسی فکر میکردیم و پلان میکردیم گفتی:

جز لاله خونبار نه روید ز زمینت
کس نیست دهد گوش به فریاد حزینت
جز نام خدا نیست دیگر نقش نگینت
تاریخ زند بوسهء عزت به جبینت
ای کار تو زینت ده اعصار و زمن وای
ای وای وطن وای وطن وای وطن وای

هر کدام ما از هر ظلم و ستم استبداد تخریب قرا و قصبات، کشتارهای وحشیانه و هر آنچه دیده و شنیده بودیم قصه ها

ادب

داشتیم و یادداشتها.... فرمودی:

قرآن خدا را به ته ای پاشنه سودند
با داس جفا کشت امیدت درویدند
آمیخته با زهر، فضای تو نمودند
آثار گرانقدر ترا، جمله ربودند
بر پا و سر شیر، ببستند رسن وای
ای وای وطن وای وطن وای وطن وای

همه انتقادات ما به زمامداران زمان و دست نشاندگان تجاوزگران بود و با امیدواری های زیاد به آینده یکدیگر را تسلی میدادیم و بر زمامداری آینده وطن صحبت ها میکردیم و گفتی:

نه تاج به کار آیدت، امروز نه اورنگ
نه صاحب سرمایه، که با سود گران سنگ
خون دل تو خورده به صد حیله و نیرنگ
کس نیست که پیروز شود جز تودر این جنگ
ای بازوی رزمنده زنجیر شکن وای
ای وای وطن وای وطن وای وطن وای

استاد! خداوند عالم بر مظلومین افغانستان رحم کرد، وهیولای ظلم و وحشت را فراری ساخت، و نوید زمامداری با عدل و انصاف آراسته با دساتیر اسلامی و انسانی عنایت فرمود اما با تأسف که وطن بیشتر از آنچه بود تخریب شد و ....

استاد! خداوند روحت را در آرامش داشته باشد و من فقط به آن دوست خود میگویم چه شد آن نظم و رهبری سالم که به ما گزارش داده بودی؟

زه پژواک یمه په غرونو کې لوی شوی
اوس که چوپ یمه دلته غر او کمر نشته
عبدالرحمن پژواک

د علم سره مینه

سید عبیدالله نادر

زه د علم په دیوه یم پروانه
که می سر شي په دی لار کې نذرآنه
له ازله می قسمت په معرفت وو
ځکه یمه په دنیا کې فرزانه
دوحدت شراب د علم ساقی راکړه
په یوگوټ ئې یم تر اوسه مستانه
نشته لوی گوهر تر علم و معرفت نه
ځکه بولی هوښیاران ئې خزانه
څوک نه لری د علم سره مینه
تر هغی به چیری نه وي دیوانه

لنډی

سا می تر ستونی رسیدلی
خوستایادونه مې لا زړه کې دی مینه

جامی می تن کې دي شلیدلی
بی وطنی حال می جامی بیانوینه

سورئ سورئ لکه غلبیل په توپک بندیم
نه مخ تورئ دوطن او دتاریخ سیمه

ماویل سکون به ماته قبر کې حاصل شي
خو دوطن غمونو گور کې ناقرار کړ

نویسنده محمد فاضل "عطائی"

ما بهار نداریم

درختان بی برگ و پژمرده که شعاع کم رنگ آفتاب از لابلای شاخهای آنها می تابید، سایه کبود را بالای صنف انداخته بودند. تازه ای تخته سیاه را که نوت تاریخ بالای آن نوشته شده بود، با نمد پاره ای پاك کرده بودند. ذرات سفید گچ که به اثر فشار زیاد یکی از شاگردان که قدش خوب به تخته نمی رسید، به فضای صنف موج می زد. هنوز معلم داخل صنف نشده بود. صنف در سکوت عجیبی رفته بود. ماتم سراپای همه را فرا گرفته بود. حتی سید اکرم دلقك صنف هم داشت به چیزی فکر می کرد. نمیدانم شاید فضای غم انگیز صنف سر او هم تأثیر گذاشته بود. امین باچا قوی دستش که میگفت تازه آهنگر ده برایش جور کرده است. داشت روی دیوار سمت راست صنف اسم و یادگاریش را مینوشت. گرچه نوشتن چیزی روی آن دیوارهای کاه گلی بسیار مشکل بود، اما او با کوشش فراوان توانسته بود، چیزی را بنویسد.

و در پهلوی آن، گل و کبوتری را رسم کند. که تیر اجل قلب و سینهء کبوتر مسکین را شگافته بود. گویا او میخواست تمام رنج ها ودردهای خود را درین دیوار گلی به تصویر کشد. درین هنگام کفتان صنف با صدای لرزان لرزان برخواست تا چیزی را بگوید. بلی درست حدس زده بودم. او توانسته بود از شگافهای بزرگی که به اثر خم پاره ها بر روی درواز صنف واقع شده بود، استاد را ببیند، و شاگردان را از آمدن او باخبر سازد.

بچه ها دسته جمعی برخواستند، صدای چرك چرك مفاصل خسته و کوفته شاگردان سکوت صنف را برهم شکست. معلم صاحب داخل صنف شد، و زنگ آهنی که از پوچك مرمی تانگ ساخته شده بود، بصدا در آمد. ساعت اول ساعت دری بود. معلم صاحب هفته قبل به شاگردان گفته بود: مقالهء ای را درباره بهار بنویسید. شاید او بد فکر نکرده بود. چون فصل، فصل بهار بود. و شاید هم او میخواست از این طریق افکار و اذهان پژمرده شاگردان را به بهار جلب نماید. و مژده فرا رسیدن بهار را تقدیم شان نماید، طبق معمول خواندن مقالات از ردیف اول صنف شروع می شد، و هرکس مقالهاش را که بیانگر اندوخته علمی آن بود، با کلمات و عبارات و اصطلاحات که شنیده و یا خوانده بود قرائت می کرد. با آنکه خوب دیده می شد آنچه نوشته شده است غیر آنست که دیده میشود. و هر چه که زیادتر روی خوبی ها و نسیم صباحی بهار صحبت می شد، بغض گلویم را فشرده، و پلك زدن چشم هایم مرتباً زیادتر می شد. اما به هر حال، معلم چیزی دیگری را از حقیقت حاضر میخواست.

دیگر ذهنم سر صنف نبود. زیرا حق با من بود. کدام بهار را باید توصیف کرد؟ از کدام بهار باید سخن گفت؟ چه بهار را ما داریم. آیا بهار هم درین سرزمین ویران و ستم دیده، که ابر بهاریش را دود سیاه بم های منفجر شده، بارانش را قطرات اشك یتیم، بی کس و نسیم صباحش را آه بیوه زن رنج دیده تشکیل میدهد وجود دارد؟ آیا میشود کشتن و کوبیدن فرزندان بی گناه وطن را که به اثر جاه طلبی و خواهشات نفسانی یك عده انسان خودفروخته انجام میشود بهار گرفت؟ نه هرگز ما بهار نداریم. و در افکار خودم غرق بودم که با شنیدن اسم خالد رفیق پهلویم از جا پریدم. بلی نوبت او رسیده بود. خالد پسر یکی از شهداء نام دار قریه ما بود. پدر او که یکی از مجاهدین معروف و نام دار قریه بود، در یکی از عملیات روس ها بالای ده جان را به جانان سپرده بود. خالد همراه با مادر نیم جان و دو خواهر خوردسن که جان سالم از جنگ ها بدر برده بودند، در حالت بسیار أسف باری زندگی خود را بسر می بردند. بعد از اینکه خداوند متعال نصرت را نصیب مجاهدین گردانیده و ایشانرا بر ابرقدرت جهان غالب کرد، خالد با فامیل کوچك خود که اداره و سرپرستی آن بدوشش بود از نو زندگی را آغاز نموده، و کارهای که از توانش زیادتر بود به خاطر آسایش مادر و هم شیره هایش انجام می داد. اما چیزی نگذشت که جنگ های داخلی و برادرکشی آغاز گردید، و از قضای روزگار یکی از روزها که خالد خارج از قریه به چراندن گوسفندهای خود مشغول بود، کلبه ساده و بی آلایش ایشان هدف راکت قرار گرفته و آنرا زیر و رو میکند و تنها او که در خانه نبود جان سالم بدر برده بود و بس.

معلم گفت: خالد بیا مقاله ات را بخوان. چشم: معلم صاحب! خالد بلافاصله از جایش بلند شد. شلوار پینه خورده اش را بالا کشید. چشم های افسرده خود را به اطراف دوخته، دفترش را برداشت و جلو میز معلم صاحب ایستاد شد.

معلم صاحب به آواز بلند گفت: چرا نمی خوانی؟ بخوان که وقت کم است.

بغض گلوی خالد را گرفته بود. مثل اینکه بار سنگین دوشش را فشار میداد کم خم شد وچشمهای نزدیك بینش را به کتابچه چسپاند، وبا صدای که آهنگ گریه داشت این طور خواند:

(پدرم، و مادرم و خواهرانم) معلم صاحب چه میداند که من در چه جهنمی زندگی میکنم.

بقیه در صفحه ۱۸

عید اضحی روز نجات انسان

(حسام الدین)

قربانی یکی از شعایر دینی ما مسلمانها است که هر ساله از طرف یك عده مردمان مستعد به پیروی از سنت ابراهیم خلیل الله به آن اقدام و آن را در روز دهم ذی الحجه تا روز سیزدهم در معرض اجرا قرار میدهیم که این روزهای متبرك به زبان شرع به نام عید اضحی یاد میشود و درین روزها از طرف مسلمانان جان داری از قبیل گوسفند و غیره با شرایط معینی ذبح می گردد که به نام قربانی یاد می گردد.

طوریکه در بالا به آن اشاره کردیم قربانی کردن سنت حضرت ابراهیم(ع) است به این تفصیل که آن جناب در عالم رویا به ذبح پسر برومند خود حضرت اسماعیل(ع) سبحانه و تعالی به او ندا کرد، که ای ابراهیم! «قد صدقت الرؤیا» یعنی ای حضرت ابراهیم! به تحقیق خواب خود را راست کردی. وقتیکه حضرت ابراهیم(ع) ازین آزمون خداوندی کامیاب بیرون آمد، خداوند متعال در عوض به او فدیه عظیم و بزرگی را (گوسفند) هدیه کرد، تا به ذبح آن اقدام نماید، چنانچه میفرماید «و فدیناه بذبح عظیم» پس از آن این اسم یعنی قربانی کردن به عنوان طریقه و سنت ابراهیمی در بین پیروانش معمول گردید که تا امروز دوام دارد و حضرت اسماعیل(ع) از کشته شدن نجات یافت و به این ترتیب خداوند از بین بردن نفس را جواز ندانسته و به بندگان خود اخلاقی اجتماعی، اسلامی ما مسلمانها بوده، و رهنمودهای پر محتوای است که به کار بستن آن برای کسب سعادت و رستگاری انسانها در دنیا و آخرت وسیله خوبی به شمار میرود.

از آن جمله میدانیم که خداوند متعال ما را ذریعهٔ اوامر و نواهی خود در معرض امتحان و آزمایش قرار داده و می آزماید، که تا چه اندازه به اوامر او پابندی داشته، و از نواهی او اجتناب و دوری می گزینیم. البته در صورت اطاعت از اوامر و سر تسلیم گذاشتن به هدایت او و پرهیز کردن از نواهی اش مسلماً لطف و مرحمت خداوندی شامل حال ما گردیده، حیات با سعادت و زندگی

از طرف خداوند مامور شدند. نظر به گفته یکعده مفسرین کرام این رویا در سه شب متواتر برای شان تکرار گردید و آن حضرت نظر به فرمان الهی آماده شد تا پسرش را قربانی کند لذا موضوع را به پسرش اسماعیل(ع) در میان گذاشته از او طالب مشوره گردید و حضرت اسماعیل(ع) در جواب گفت: «یا ابت افعل ما تومر ستجدنی انشاء الله من الصابرین». یعنی ای پدر من! به جا آر آنچه را که به آن مامور شده ای، زود است می یابی مرا از جمله صابران. پس از آن هنگامیکه این هر دو پدر و پسر در بجا آوردن امر خداوند(ج) تسلیم شدند و حضرت ابراهیم خلیل الله خود حضرت اسماعیل(ع) در قربانگاه برده به روی زمین به پیشانی انداخت تا امر حق را بجا آرد و کارد دست داشته خود را به گردن اسماعیل(ع) بساید درین وقت حضرت حق هشدار داد که در حفظ و صیانت نفس انسان محقون الدم و به همنوعان خود بی اعتنا و بی تفاوت نبوده، و آنرا به نظر احترام نگریسته و به آن اهمیت و ارج بزرگی قایل باشند.

این فداکاری حضرت ابراهیم و اسماعیل علیهما السلام دو بزرگ مرد تاریخ انسانیت سرمشق و دستور العمل بزرگی است، برای پیروان دین مقدس اسلام و کسانیکه خود را پابند ملت ابراهیم(ع) میدانند که چگونه خط مشی اوشان را تعقیب و در راه بسر رساندن اهداف انسانی و اسلامی خود چطور ایثار و خودگذری را در اعمال و کردار شان به منصه ظهور می گذارند.

در زمینه اگر کمی دقت به عمل آید، متوجه میشویم که از قصه و سرگذشت حضرت ابراهیم خلیل الله به ملاحظات ارزش مندی پی میبریم که شاخص تمام معیارهای آبرومندی در دنیا و آخرت نصیب ما می گردد. چنانچه هنگامیکه حضرت ابراهیم(ع) به امر خداوند(ج) سر تسلیم گذاشته و آماده ذبح پسر خود گردید، خداوند بزرگ علاوه بر اینکه ازین غم جانکاه، یعنی ذبح پسر دلبندش او را نجات داد از جانب دیگر مورد بسا الطاف و مهربانی ها قرار گرفت و فدیه بزرگی (گوسفندی از بهشت) برایش تحفه فرستاده شد، و در حالیکه خودش از منصب پیغمبری برخوردار بود، منصب پیغمبری بر اولاد و احفادش نیز ارزانی گردید. چنانچه حضرت محمد مصطفی(ﷺ) پیغمبر اولوالعزم، ما مسلمانها از اولاد آن حضرت میباشند، و امروز هم می بینیم که نظر به فداکاری آن جناب ابراهیم(ع) گروه عظیمی در دنیا پیرو ملت ابراهیم میباشند و به همین مفهوم است که خداوند متعال درباره آن جناب میفرماید «و کذالك نجزی المحسنین».

پیوسته به گذشته

نقش دانشمندان در جامعه

به راستی علماء پیشوایان مردم در همه امور هستند اما علت اینکه حرف شان بالای جامعه تأثیر نمی گذارد چیزی است که قسماً از آن به یاد می آوریم مثلاً امروز ۹۵٪ مردم به مکتب شوق و علاقه دارد، اما به مدرسه ۵٪ علاقه مند نیست، علت اینست که آنها علاوه از مسایل آموزشی بالای مسایل مادی فکر کرده اند و ما هم به توفیق خداوند متعال علاوه از مسایل معنوی که در مدرسه جا دارد بالای مایحتاج انسان و تکافل معنوی ومادی او فکر خواهیم کرد،که هر فرد جامعه بدون مشمولیت در مدرسه دینی خود را مسئول فکر کند، وناگزیر طفل خود را به مدرسه بیاورد اگر چه تفاوت و تضادهای میان ملا و مکتبی از زمان قدیم وجود دارد، اما به عقیده من این یك نوع توطئه استعمار است که میخواهد جامعه روحانیت را در چشم مردم حقیر معرفی نماید و رفته رفته حیثیت و وقار آنها را از میان بردارد حل مشکل اینست که تمام دانش وران بائیست در یك محور جمع شده و با وحدت اندیشه ها در ساختار یك جامعه علمی در پرتو قرآن و سنت گام عملی بر دارند، تا فرهنگ اصیل و تمدن اسلامی دوباره احیاء گردد و از مشکلات فعلی بدر آمده در آینده هم مصئون بمانند در غیر آن تسمیکه قبلاً بیان شد وقتی که یك عالم نتواند که خود را از مهلکه فقر اقتصادی نجات دهد چطور در ساختار جامعه نقش ارزنده داشته می باشد واقعیت های عصر جدید به تمام دانشمندان و دانش آموزان اعم از طالبان و متعلمان دستور میدهد، که از انواع آلات و اسباب کار بگیرند.

البته آن وقت ما میتوانیم اهداف اسلامی خود را بالای جامعه تطبیق نمائیم که خود را اقلاً به مرحله خود کفائی از نگاه مادی و معنوی برسانیم، و پس از خودسازی میتواند سخن ما، اندیشه ما و فرهنگ ما، در جامعه قابل تطبیق باشد، چه نیکوست که یك ملا یا طالب به جای اینکه از دست دیگران نان بخورد خودش با افراد زیادی معاونت نماید، که این خود یك عبادت بزرگ محسوب میشود. جائیکه پیغمبر(ص) مؤمن قوی را بالای مومن ضعیف بر ترخوانده است از طرف دیگر شوق و علاقه مردم به سوی دین عبادت دیگر که سبب هدایت هزاران انسان دیگر میشود.

ادامه دارد

بقیه نبه تربیت او...

سید عبید الله نادر

د ژوندون په ډگرکې، ډیر متفکر او اندیښمند انسانان شته چه په ماحول باندې ډیر ژور فکر کوی . او مسائل سطحی نه گنی. خو ډیر داسې هم شته چې په . لباسې ژوند، ظاهر خوراک، پوشاک او په خوب ئې خلاصه کوی. او د خپل تفکر سلسله دومره مشغوله نه ساتې او په محدودو شیانو فکر کوي، لیکن تر څنگه ئې ډیر انسانان د انسانانو د خلقت څخه رانیولی، د هستي په فلسفه فکر کوی په تیره، و بشر د بهبود فکر ورسره، وي، د بشر په حال ځوریږی. او د تل د پاره د بشر د هوسائې لپاره د بشر د آرامي او سعادت لپاره فکر کوي. او هلې ځلې کوي چه د بشر د راتلونکي لپاره، داسې خدمتونه وکړي چه هغه د قدرور وي.

دا فکر ددي راز خلکو سره شپه او ورځ موجود وي. چه دې خلکوته د بشرغمخواران او داحساس او درد خاوندان دارنگه انسانان د ډیر ورکونه یو څه وباسي او ډیر پټ او پنهان مسایل په خپل حواسو درک کولای شي پردي شاته ډیر مسایل گوری،

لیکن تر څنگه ئې داسې انسانان هم شته چه د ظواهرو د ک په آسانه شي کولای څه داسې وهغو پټ وپنهانو لاسونو ته چه دده په ماحول کې کار کوی، او دئ ئې نه محسوسوی او په پوره بې خبری کوی، ډیر نژدی او سطحی نظر کوی. او خپل ځان نه خواروی.

بقیه عید اضحی

یعنی بگونه ای که حضرت ابراهیم(ع) مورد الطاف خود قرار دادیم، به دگر نیکوکاران نیز احسان و ایشان را مورد لطف و نوازش خود قرار میدهیم.

در صورت تخلف و سرتابی از به جا آوردن اوامر و نواهی او تعالی البته خسران و بدبختی دنیا و آخرت به استقبال ما خواهد شتافت، و این عدم انقیاد ما از اوامر او به سلطنت ومقام خدایی او جزیی ترین اثری نگذاشته از قدرت کامله او چیزی کم نمیکند، طوریکه پابندی به اوامر او در ملك و سلطنت او چیزی زیادتی آورده نمیتواند فقط ما بندگان هستیم که به نتیجه مثبت و یا منفی اعمال و کردار خود یا مورد لطف، و یا عتاب خداوندی قرار میگیریم.

موضوع دیگری که از رویداد و سرگذشت ابراهیم(ع) با او آشنا میشویم، ایثار و فداکاری در راه حق است، یعنی انسان متعهد باید در بجا آوردن اوامر و نواهی خداوند(ج) ایثارگر و فداکار باشد، و در راه رضای خداوند(ج) و پروردگار خود در عملی نمودن دساتیر اسلامی وشریعت متبوعه خود از ایثار مال وجان دریغ نکند و محبت خدا ورسولش(ﷺ) را فوق همه محبت ها قبول کرده محبت مال و فرزند و تمام هستی را به مقابل اوامر و نواهی خدا و رسول فراموش نماید. حضرت رسول اکرم(ﷺ) میفرمایند «لا یؤمن احد کم حتی اکون احب الیه من ماله و ولده والناس جمعین»

ادامه دارد

پیوسته به گذشته

مبارزه به خاطر احیای تمدن اسلامی

به نام آفریدگار جهان که آخرین حلقه از سلسله خلقت را در بهترین قالب و زیباترین شکل بنام انسان آفرید و حد کمال واستعداد وی را به حدی رسانید، که او را خلیفه وجانشین خود در روی زمین تعیین نمود و دو سرمایه دانش و بینش را به او مکرمت فرمود که دانش عقل او و بینش همانا قلب اوست.

ارمغان جاودانه ای که اسلام همراه با مواهب دیگر برای بشریت آورد، او را همیشه مدیون خویش قرار داده است. همان فرهنگ و تمدن جامع الاطرافی است که هنوز جهان انسانیت از اثرات آن بهره مند است.

گرچه پیش از آن تمدن و فرهنگ یونانی، رومی، ایرانی، هندی و چینی هر کدام به سهم خویش رسالت خود را در برهه از زمان انجام داده و انسانیت را وامدار خویش ساختند، اما هنگام ظهور اسلام همه آن فرهنگ ها و تمدن ها در حال نابودی و زوال بوده خورشید اقبال و عظمت شان در حال غروب بود. زیرا صاحبان زور، زر، و تزویر همه دست بدست هم داده بودند، تا در جهالت نگهداشتن توده ملت و بغارت واستثمار آنان مشغول باشند، تا جاییکه در سوزاندن کتابخانه ها و تعطیل مدارس وتفتیش عقاید باطله‌وتحت شکنجه قرار دادن دانشمندان افتخار می کردند. چنانچه کتابخانه اسکندریه نابود و مدرسه معروف ادیسا در سال ٤٨٩ میلادی تعطیل و هزاران مدارس دیگر مسدود شد و تحصیل دانش در دیگر ممالك ایران هند و چین در اختیار گروهی خاصی بود و ارباب کلیسا ملیونها متفکر و اهل تحقیق را به اشکال مختلف نابود کردند، در همین دورانیکه جهان در تاریکی فرو رفته بود و مردم در گمراهی آشکار بودند اسلام با برنامه های انقلابی وفرهنگ پرورش خود شالوده یك فرهنگ وتمدن گسترده را ریخت که نصف کره معمور آن روز را شامل گردید. که طی کردن طول و عرض کشور پهناور اسلامی نیازمند به هشت قاره پیمای بود.

البته تمدن اسلام بدینگونه وارث فرهنگ قدیم شرق و غرب شد، نه تقلید کننده از فرهنگ های سابق بود، نه ادامه دهنده محض، بلکه ترکیب کننده بود، و تکمیل سازنده، و دوره کمال آن که با غلبه مغول پایان یافت دوره سازندگی بود که آنچه این تمدن و فرهنگ را جهانی کرد در واقع نیروی شوق و اراده کسانی بود که از هر قومی بوده اند. به هر حال منادی اسلام بوده اند جامعه اسلامی که وارث این تمدن عظیم به شمار میرفت جامعه ای بود چنین که مرکز آن قرآن بود نه شام و عراق، قرآن که در قلمرو آن مرزی موجود نبود با یك نژاد خاص و ملیت خاصی منحصر نبود نه شرقی بود و نه غربی در مصر یك خراسانی حکومت می کرد و در هند یك ترکی. غزالی در بغداد کتاب در رد فلسفه می نوشت و ابن رشد از اندلس به آن جواب می گفت. در حوزه وسیع دنیای اسلام و اقوام مختلف عرب، ایرانی، ترکی، هندی، مغول و افریقایی و حتی اقوام ذمی به هم آمیختند هر یك از این اقوام عیب های داشت و مزایایی آمیختن آنها با یکدیگر شد که بعضی اقوام نقصها و عیب های بعضی اقوام دیگر را جبران کند. بدینگونه اسلام یك امپراطوری جهانی بود، با جوانمردی و به نرمی رفتار نمودن که از مشخصات احساسی آن به شمار میرفت آداب و رسوم اقوام مختلف را تحمل کرد همه را به هم آمیخت، و از آن چیز تازه ای ساخت و فرهنگ تازه ای که حد و مرز را نمی شناخت، تنگ نظری های را که دنیای بورژوازی و سرمایه داری سبب تقسیم به مرزها، ملت ها و نژاد گردیده بودند، از بین رفت و مسلمانان، از هر نژادی که می بود عرب، ترك، هندی و یا افریقایی در هر جایی از قلمرو اسلام که پا می گذاشت خود را در وطن خویش میافت که شیخ ترمذی با بلخی در قونیه مورد تکریم و احترام عامه قرار می گرفت و یك اندلسی در دیار هند به عنوان قاضی مقرر می شد همه جا در مسجد خانقاه شفاخانه و مدرسه از هر قوم و ملتی از مسلمانی نشانی بود و یادگاری، اما بین مسلمانها نه اختلاف جنسیت مطرح بود نه اختلاف سمت همه جا یك دین بود و یك فرهنگ، فرهنگ اسلامی که فی المثل زبانش عربی بود نگرش هندی و خیالش ایرانی، اما دل و جانش اسلامی بود و انسانی، که پرتو آن در سراسر قلمرو اسلام وجود داشت. دمشق، ایران، بغداد مصر، قونیه، فلسطین، دهلی سمرقند، بلخ، و بخارا و کابل.

زادگاه آن همه جا بود و در هیچ جا رنگ خاصی حکومت نمیکرد با این همه رشد و عنوان در طی مدت سه الی چهار قرن متوالی فقط به معجزه میماند. بدین سان فرهنگ و تمدن اسلام از راه اسپانیا و دیگر مناطق همجوار آن رفت و آمد تجاری و علمی که اروپائیان با مسلمین پیدا کرد، به اروپا راه یافت، و آنان را چنان تحت تأثیر قرار داد که جمله بسم الله و کلمه متبرکه اسلام (لا اله الا الله محمد رسول الله) را ناگاهانه به تقلید از مسلمین به درهای کلیسای خویش می نوشتند.

ادامه دارد

«واعظ»

بحث مختصر پیرامون کلمه نوروز

نوروز کلمه ایست در زبان دری که برای روز اول سال گفته میشود در زبان عرب نوروز یا نیروز و به زبان پهلوی نوکروز یاد میشود که یکی از اعیاد بزرگ مردم خراسان در اوایل عصر اسلام بوده از روز اول ماه اول سال شمسی یعنی تحویل آفتاب به برج حمل، یا ماه فروردین آغاز میافت.

اساساً آریائیان قدیم در طول سال فصل، سرما و گرما داشتند که بعداً تقسیم سال به چهار فصل صورت گرفت. آنگاه که سال دو فصل بود، در ابتدا موسم سرما را ده ما وگرما را دو ماه حساب میکردند ولی بعداً تابستان هفت ماه و زمستان را پنج ماه قبول کرده بودند.

در آغاز فصل گرما، جشن نوروز و در آغاز فصل سرما جشن مهرگان بود، که اولین جشن در فروردین (حمل) و دومین جشن در مهرماه (میزان) برگزار می شد.

پنج روز اول ماه فروردین حمل نو روز عامه و روز ششم نوروز بزرگ یا نوروز خاصه بود در اول صبح نوروز مردم به یکدیگر آب میپاشیدند و شکر را هدیه می دادند، و امرای اسلامی هم به مناسبت نوروز هدایا می پذیرفتند و این هدایا در عهد بنی امیه از مردم عجم به پنج تا ده ملیون درهم بالغ میشد. چون نفوذ مردم خراسان بعد از ابومسلم و برمکیان در دربار خلفاً افزونی گرفت، استقبال از نوروز و مهرگان رونق بیشتر یافت، و حتی شعراء عرب درباره این جشن های عجمی قصاید و اشعاری ساختند که حمزه بن حسن اصفهانی اینگونه اشعار و سروده ها را در کتاب «اشعار السایره فی النیروز والمهر جان» فراهم آورده بود، در روز اول حمل (فروردین) رسم شاهان این بود که خلعت های بهاری و تابستانی را بر سواران و کارکنان خویش تقسیم میکردند.

اما جشن مهرگان (مهر جان در عربی) که از قدیم جشن میترا یعنی خدای نور وآفتاب بود و از روز ۱۶ مهر ماه آغاز و به روز ۲۱ انجام میافت که آغاز آن مهرگان عامه و انجام آن مهرگان خاصه یا مهرگان بزرگ بود که تا عهد اسلامی و دربار غزنویان نیز دوام کرده و مطابق روایات باستانی این جشن به یاد پیروزی افریدون وضع شده بود و در این روز شاهان عجم تاجی را که دارای صورت آفتاب بود میپوشیدند و سحرگاهان مقارن طلوع آفتاب مردی در صحن دربار ایستاده و به آواز بلند می گفت ای فرشتگان فرود آیید و شیاطین و بدکاران را از دنیا برانید.

مردم عقیده داشتند که خداوند در این روز زمین را گسترانید و جانها را در بدنها قرار داد و روشنی و فروزندگی را به ماه نیز در همین روز بخشید و می گفتند اگر کسی در مهرگان انار بخورد و عرق گلاب بپوید از آفات برهد و پادشاهان خراسان در این روز خلعت های خزانی و زمستانی را به سران سپاه می بخشیدند مردم در روز مهرگان بزرگ (۲۱ مهر ماه) به یکدیگر چنین دعا می گفتند «هزار سال بزی» یعنی هزار سال عمر داشته باشی.

جشن مهرگان در ابیات بعد از اسلام عرب و عجم در نهایت شهرت است. حافظ درکتاب «المحاسن والاضداد» فصلی درباره نوروز ومهرجان دارد مانند این بیت عربی

«المهر جان لنایوم نسربه
یوم تعظمه الاشراف و العجم

ترجمه: مهرگان روزی است که ما در آن شادی میکنیم و روزی که اشراف و عجم آنرا گرامی میدارند.

(عنصری) در ستایش از جشن مهرگان گفته:

مهرگان آمد گرفته فالش از نیکی مثال
نیکروز و نیک جشن و نیک وقت و نیک حال

مهرگان در دوره اسلامی نیز با همان اهمیت قبل اسلامی خود باقی مانده بود مثلاً در ۱۳۰هـ مطابق ۷۳۷ میلادی هنگامیکه اسد بن عبدالله حکمران خراسان در بلخ بود در جشن مهرگان حضور یافت وبه قیمت یك ملیون درهم تحفه ها را از حاکم هرات و دهقانان آنجا گرفت و پسا از امیران و دهقانان به حضورش آمدند.

در جشن نوروز کشور محبوب و تاریخی مان به رسم نیاکان خود دست دعا بدربار ایزد لایزال بالا میکنیم و می گوییم خداوندا تو به لطف خود شیاطین و بدکاران را از این جهان بران، تا مردم رنجدیده و ستمدیده مان در سایه صلح و دوستی و برادری تو زندگی آرام را سپری نمایند.

خواننده محترم باید بداند که غرض از نقل نوشته فوق صرف یك سیر تاریخی پیرامون کلمه نوروز است نه اینکه به آن ارزش دینی و شرعی قائل شویم زیرا چیزیکه ثبوتش از شارع نیامده باشد نمیتواند حیثیت شرعی را به خود کسب کند.

اداره

مسببهای بی الحدی علیه مسلمانان

ا. فیروز

دیروز از تبعیض نژادی در بعضی کشورهای غربی خبری داشتیم، که میان انسان های سفید و سیاه فرق میگذاشتند، اما خبر تبعیض مذهبی، در جهان غرب که عملاً با مذهب وداع گفته و هدایات دینی را از حیات اجتماعی حذف نموده اند، این یك پدیدهء عجیب و سوغات ناآشنا نیست، که از تمدن مادی و آلودهء غرب که به اصل کرامت انسانی حقیقتاً عقیده ندارد، سرکشیده است.

آری فقط اسلام عزیز است، که کرامت انسانی را اصل لایتغیر خوانده در میان سیاه و سفید فرقی نمی گذارد. قرآن کریم میفرماید: «ولقد کرمنا بنی آدم» و حقوق انسانی با اختلاف ادیان و مذاهب تغییر نمی یابد، یهودی و مسیحی و مسلمان از لحاظ حقوق انسانی در حکومت های اسلامی هیچ فرقی از یکدیگر ندارند.

پیامبر گرامی میفرماید: «من آذی ذمیاً فقد آذانی أو فقد آذنته بالحرب.» کسیکه یك نفر از پیروان ادیان دیگر مسیحی و یا یهودی را که به عنوان ذمی در کشور اسلام به سر میبرند آزاری رساند گویا که مرا اذیت رسانیده، و یا اگر کسی ذمی را اذیتی رساند، من علیه او اعلان جنگ میدهم.

آن عده از گروه های مقاومت در فلسطین که از مسیر مبارزه برحق و اسلامی خویش منحرف و به دنبال رژیم های استعماری وآیدیولوژیهای انحرافی روان بودند، نیروی مقاومت و یارای مبارزه در میان آنان خاتمه یافت، و تنها راه شان تسلیم به اراده دشمن و قبول امر واقع بود، و حرکت تسلیم طلبی اسرائیل را با مسخره گی تمام عنوان حمله صلح فلسطینیان لقب میدادند، و گروه های در خط انحرافی هر کدام راهی را انتخاب کرده، گاهی در دامان سوسیالیزم سقوط، وزمانی رو به آستان سیکولریزم و علمانیت نموده و وقتی هم از نشنلیزم عربی حمایت کردند.

غافل از اینکه این همه تلاشها حرکتی جز به سوی پرتگاه ذلت و سقوط چیز دیگری نیست. سوسیالیزم که خود رهسپار موزیم تاریخ شده، سیکولریزم دسیسه رسوائیست که هدف آن جلوگیری از نفوذ شعله های فروزان اسلامی در جوامع انسانی ومخصوصاً در سطح اداره و سیاست بود و عربیت بدون اسلام جاهلیتی بیش نیست. چه زیبا فرموده فاروق اعظم(رض): «العرب مادة الاسلام» آری، عرب مسلمان قوت الظهر مسلمانان است اماترك اسلام ورجوع به دوران جاهلیت، تباهی عرب ها ومسلمانان است آنجا که عمر(رض) میفرماید: «تصم ظهر الاسلام عروةً عروةً من نشاء فی الاسلام ولم یعرف الجاهلیة» یعنی کمراسلام را منفصل درمنفصل میشکند کسیکه درمحیط اسلام به دنیا آمده واز زشتیهای جاهلیت بیخبر است.

و آنجا که میفرماید: «إن الله أعزکم بالاسلام فمهما ابتغیتم العزة فی غیره اذلکم الله.»

خداوند شما عربها را به برکت اسلام عزت بخشید، هر قدریکه دور از اسلام عزت را بجوئید خداوند شما را خوار و ذلیل میسازد، ما همه شاهد احوال نهضت فلسطین بودیم، در آن دوران که به نام جهاد و اسلام کار را آغاز و ادامه میدادند به عنوان یك نیروی عظیم مقاومت در جهان شناخته شدند. و آنگاه که از خط اسلام منحرف شدند به سرنوشت اسف بار، تسلیم و سازش روبرو شدند، اما همینکه بار دیگر نسل انقلابی این ملت قهرمان با الهام از حماسه آفرینان افغانستان جنبش جدید جهادی خود را آغاز کردند لرزه بر اندام جباران جهان انداختند و چنانچه همه شاهد این حقیقت هستیم که رستاخیز کنونی ملت فلسطین که توسط کودکان معصوم ونوجوانان کم عمر به هدایت رهبران جهادی آغاز شده سلاحهای دست داشته شان مسلسل و خمپاره نیست، بلکه در پناه عظمت اسلام و فریاد کوبنده الله اکبر با سنگریزه ها علیه دهشت افگنان تا دندان مسلح قوای نظامی اسرائیل قیام کرده اند، قوت و تاثیر روانی هر سنگریزه ئیکه بدست کودك فلسطینی بسوی نظامیان اسرائیلی پرتاب میشود کمتر از هیبت راکت وخمپاره، ایجاد ترس و رعب نمی نماید.

امیدواریم که این قیام سر انجام راه خود را به سوی نجات و آزادی فلسطین باز نماید. دهشت افگنی و کشتار بی رحمانه کودکان وجوانان فلسطین به دست اسرائیل، که قادر به محو ونابودی این رستاخیز جهادی نیست، این آتش فروزان در نیستان استبداد اسرائیل راه خود را باز کردنیست.

ادامه دارد

فصل دوم

مسلمان و پرهیز از شبهات

نوشته: مصطفی محمد طحان

ترجمه و اختصار: عبدالاحد هادف

حضرت نعمان ابن بشیر رضي الله عنه روایت کرده که پیامبر خدا صلی الله علیه وسلم فرمودند: «حلال و حرام هر دو آشکار اند، اما درمیان آن دو اموریست که تا هنوز پوشیده است و بسیاری از مردم آنرا نمی دانند.پس هرکه از موارد اشتباهی دوری جست، یقیناً که دین و آبروی خود را حفظ کرده، و کسیکه در شبهات فرو افتاد، از حرام هم نجات نیافته است».

این حدیث نیز از جمله چهار حدیثی است که تعالیم دینی در مجموع به آنها برمی گردد. به این معنا که اجمالاً ضمن آنها درج است.

این حدیث به ما می رساند که هر مسلمان را می باید از چیزهائیکه اسلام آنرا حلال گردانیده، کمال استفاده را نماید، و از چیزهائیکه حرام شده اند بکلی اجتناب ورزد. والبته حلال و حرام در قلمرو دین، آشکار است، منتها فراتر از آن ها سلسله چیزهائیست که تا هنوز از ناحیهء حلال و یا حرام بودن به صورت قطعی، شناخته نشده و با یکنوع ابهام همراه است. در اینجا شرط دیانت داری اینست که از چنین موارد، دوری جست، تا باشد که دین و آبروی مسلمان بی شبهه مصئون بماند. پس موفقیت یك مسلمان در گرو خود داری از شبهات ولو هر اندازه که کوچك جلوه کند می باشد. زیرا پیوستن به مرتبهء تقوای واقعی و مقام مسلمان سالم، تنها از همین رهگذر قابل دریافت است.

از جمله موارد اشتباهی که مسلمان را می سزد از آن بپرهیزد، قرار ذیل است:

۱- استفاده از سیگار و امثال آن... این هم یکی از شبهات به شمار می رود، چون عدهء آنرا حلال و برخی حرام گفته اند، پس احتیاط همین است که آنرا به کلی ترك گفت.

۲- رفت وآمد در اماکن لهو ولعب مانند سینما و... شك نیست که این نوع محافل، نامناسبترین جای برای یك مسلمان بوده که در هر حال، دوری جستن از آن مطلوب است.

۳- افراط بی مورد در بازیهای تفریحی، مانندتوپ بازی و امثال آن... بدیهی است که «وقت» عین زندگی است! پس مناسب است که آنرا در راه استفاده های مثبت بخرج دهیم. این بدین معنا نیست که از اهمیت ورزش درحیات روزمرهء انسان، چشم پوشی کنی، بلکه مقصود از حد گذری درین جنبه می باشد، والا باکی ندارد که پارهء از وقت خود را برای ورزش، اختصاص داد.

۴- مطالعهء مطالب و مجلات ضد اخلاقی... چون این نوع مجله ها با عقل سالم انسان در تصادم بوده و غالباً قلب و نیروی جوشان او را ازبین می برد.

۵- دوستی با نا اهلان... این نوع دوستی های مرگبار، قهراً به بدنامی انسان می انجامد و در هر حال بالای او تاثیر منفی می گذارد.

۶- استفاده از غذائیکه مصدر تولید آن، مجهول است.

ادامه دارد

بقیه ما بهار...

او از غم و اندوه و بدبختی من چه خبر دارد. او بدون توجه به زندگی تیره و تار من دستور داده است که مقالهء را در باره بهار بنویسم بهار ناآشنائی ها. از گل شکوفه باغ و بستان سخن بگویم. اما نمیداند بهار من چگونه است. او نمیداند که من بهار ندارم. دیگر بهار برای من معنی ندارد. من که پدر مادر و خواهرانم را از دست دادم، و تنهای تنها زیر این سقف آسمان زندگی میکنم از چه بهار باید تجلیل کنم. و مقدم چه بهار را گرامی بدارم. و پیرامون چه بهار سخن بگویم. نه من هرگز بهار ندارم. و وطن هرگز بهار ندارد. حالا اگر بگویم پدرم در حال مبارزه با دشمن بزرگ اسلام شهید شد، این یك حقیقت است. و به راستی هم ذکر نامش افتخار است. اما، از مادر و خواهرانم چه بگویم. در مقابل چه کسی و چه دشمنی جان خود را از دست دادند. این برادر است که در مقابل برادر سنگر گرفته است. و به سوی او تیر شلیك میکند. و آنهائیکه در پشت پرده ها و با چشم های عقابی خود مبارزین طرفین را تشویق میکند، هرگز خود شان در میادین جنگ حضور نداشته، بلکه شعله ور ساختن و بهم آمیختن انسانها را خوب می دانند. و درین راستا تجربه کافی دارند آخر چرا این همه بدبختی؟ آیا بس نیست؟ تا یکی طبق نقشه دیگران کار کنیم چرا ما یك دیگر را دوست نداشته باشیم و با همه مهربان نباشیم؟ نه من هرگز بهار ندارم و فرا رسیدن بهار را هرگز گرامی نمی شمارم. من لحظهء هم زیبائی بهار را احساس نمی کنم.

در حالیکه خالد به گریه افتاده بود، صنف در خاموشی عجیبی فرو رفته بود. معلم سرش را میان دستهایش گرفته بود، من دیدم که یك قطره اشك از گوشه چشمش به روی دفتر حاضری افتاد.

بلافاصله او گفت: خالد جگرم را آتش زدی.

برو بنشین دیگر نمی توانم بنویسم

لیکوونکی: محمد منصور «انس الأمین»

افغانی ځوانان د دښمنانو په جال کې

په داسې حال کې چې د نړۍ انسانان وخت په وخت او لحظه په لحظه د پرمختګ او ترقۍ په لور قدم ږدي. نوي نوي جوړوني او انکشافات منځ ته راځي.

مګر د افسوس خبره داده چې دغه پرمختګ نه تل پر څو وګړو او څو هیوادونو پورې منحصر پاتې کیږي. اوکه کوم نوي هیواد سر راپورته کړي نو ډیر ژر د ډول ډول تهدیدونو سره مخامخ کیږي ځکه چې پرمختللي هیوادونه یو له بله سره ډیر زیات رقابتونه لري. او هر یوې پدی لټه کې وي چې دخپل سیال څخه وروسته پاتې نشي. نو همدا وجه ده چې دوی تل کوښښ کوی چې وروسته پاتې هیوادونه د ځان تابع او تر خپل واک او کنترول لاندی راولي. ثروتونو ددغو هیوادونو دوګړو او معدنی صورتونو څخه په استفادی سره وکولای شي چې خپلو رقیبانو ته په هر ډګرکې ماتې ورکړي.

پدې کې هیڅ شک نشته چې د یو هیواد پرمختګ او وروسته والي دهغه هیواد په ځوانانو پورې اړه لري. که چیری ددغه هیواد د ځوانانو صحیح او ساله روزنه شوی وی. او هر یو ته ئې خپل خپل مسؤلیتونه ورپیژندل شوی وي. نو هیڅکله به ددښمنانو په جال کې راګیر نشي او ډیر ژربه د سوکالۍ او پرمختګ په پړیوپل کیږدي او پرمختللو هیوادونو په قطار کې به ودریږي. که چیرته د خپل جنګ ځپلي، رنځور او ویجاړ هیواد حالاتو ته ځیر شو او د خپلو رنځوریو او مشکلاتو داسبابو پلټنه شروع کړو نو دابه روښانه شي، چې دافغانستان ددی بربادیو، رنځونو او مشکلاتو مسؤل هر هغه څوک دی چې د خپلو نفسي خواهشاتو د پوره کولو او د خپل حاکمیت د بقا لپاره ئې زمونږ د ټاټوبی زیاتر ځوانانو د علم او معرفت له نعمت څخه یامحروم کړی او یائې ورته دکار او تجربې زمینه نده برابره کړې.

نو په همدی وخت کې ځنی پرمختللو هیوادونو د خپل عادت سره سم، دخپلو هدفونو د پلي کولو په خاطر زمونږ ځنی با استعداده ځوانانو ته د علم او تجربی زمینه برابره کړه. او بې لدی چې دغو ځوانانو ته د کافي اسلامي علومو زده کړه ښوول شوی وی دلوړو زده کړو په نوم ئې خپلو هیوادونو ته وغوښتل چې پدی طریقه یې وکولای شول د نومورو ځوانانو مغزونه ووینځی ، اسلامي ثقافت او افغاني دودونو سره ئې نااشنا او په غیر اسلامي او غیر افغانی ثقافتونو ئې سمبال، بیرته ئې خپل وطن ته ولیږدوي او کله هم چې هغوی خپل هیواد ته لاړل نو ددی پر ځای چې خپل هیواد ته خدمت وکړی، د خپل هیواد شخصی او ملی ارزښتونه ئې دخپلو استاذانو او بادارانو د هدفونو قربانی کړل. لکه څنګه ګوری اوس زمونږ په ښکلی او خانسته ګلشن د خزان هغه سپیره بادونه لګیدلي چې د بی وسه سپرلی دښائسته ګلونو نابودول غواړی. خو دادغم نه ډک او سپیره بادونه به هیڅ کله هم پدی بریالی نشی چې ددی ګلشن هغه ډولي ګلان له بیخه وباسي چې تل اسلام دهغی روح وو او د اسلام د لښکر په وینو خړوبه شوی دي. دا د تاریخ خبره ده چې کفری ملکونه څومره زیات زمونږ پر ګران هیواد باندي. بریدونه کړیدی چې دافغانستان مسلمان او باشهامته ملت د الله جل جلاله په مرسته دغه ټولو بریدونوته نه هیریدونکی ځوابونه ورکړی اومتجاوزینو ته یې دابښودلي چې هیڅ یو قوت که هر څومره په مادی اسبابو سمبال وی او « الله جل جلا له » دلښکرو سره مقابله نشی کولای البته تر څو چې دغه لښکر د الله جل جلا له په لاره روان وي، او کله هم چې د « الله جل جلا له » د لاری څخه منحرف شو نو د یو ضعیف قوت په واسطه هم له مینځه ځي او د مقابلي توان له لاسه ورکوي.

همدغه سبب دی چې د اسلام او افغانستان د ښمنان دافغاني ځوانانو داخلاقو د خرابولو، ددوی په منځ کې د فساد خپرولو او داسلامي ارشاداتو څخه ئې د لری کولو هڅی ډیري په چټکی سره پرمخ بیائي چې ددې اهدافو لپاره بی حسابه مالي لګښتونه کیږي، اود افغاني ټولنی دوګړو تر منځ ئې د ژبنی اوسمتی تعصباتو د راپارولو خطرناک پلان په لاره اچولي دي چې تر ډیره ئې خپل کار سرته رسولي هم دي.

که مونږ متوجه نشو او ددغسې شومو پلانو نو مخه وته نیسو نو افغانستان به له یو بل لوی خطر سره خدای مکړه مخ شي. ځکه چې دافغانانو تر منځ داختلافاتو منځ ته راوړل او په غرب کې غیر اسلامي ګوندونو سره مرسته کول ددې خبری لپاره یو ښکاره ثبوت دی. چې دا جنګونه د چالخوا او د څه لپاره افغان ولس باندی تحمیلیږی نو اوس چې زمونږ هیوادوال پدی عقیده دي چې هیڅوک نه غواړي اونه شي کولای چې خپل منځنی مشکلاتوته د حل لاره پیدا کړی او یوازی داکار هغه کسان کولای شي چې ددې ملک اصلی بچیان وی او په اسلامي کلتور باندی پوه او په ملت او وطن باندی ئې زړه خوږیږی.

نو ای افغانی میرنو ځوانانو! راځي چې خپل ټول اختلافات ختم کړو په اسلامی اخلاقو باندی ځانونه سمبال او دورونو په شان لاس سره یو کړو د ژبنی قومي او سمتی تعصبونونه ځان وساتو اوخپل وطنوال هم ورڅخه منع کړو او تل کوښښ وکړو چې نور دغه د جاهلیت ریښې دافغانستان څخه ورکې او خلک حقیقي اسلام ته مخه کړی او که داسې موونه کړل نو باید دالله جل جلاله دنورو عذابونو په انتظار کې هم اوسو.

PROPERTY OF ACKU S585

سیمای زن در اسلام

عطاء الله زاهد

انسان مجموعهء از اضداد (خیر و شر، محبت و عداوت، معنویت و مادیت، می باشد که خداوند برای حفظ و بقای این مخلوق سلسلهء ولادت و تناسل را در دو جنس مرد و زن جاری نمود و در میان آن دو جذبات فطری به ودیعت گذاشت، که هر یکی دیگری راجبراً ذریعهء تسکین خود میپندارد، این یك حقیقت است که زندگی به تنهائی و بدون مشارکت هم جنس ناقص وملال آوراست. چنانچه یك مرد باوجود غریزهء جنسی اش نمی تواند از زن بی نیاز باشد یا برعکس یك زن در لباس زنانه اش نیز بدون مرد نمیتواند زندگی مطمئنی داشته باشد.

اما انسان در هر کار عجول و شتابان است، چنانچه در این شعبهء اجتماعی زندگی هم همانند شعبه های دیگر زندگی افراط و تفریط نموده و در راه اشباع غرائز جنسی خویش پا را از حدود الهی فراتر گذاشته تجاوز نموده در نتیجهء آن انسانیت و نسلهای انسان را بر باد کرده است.

ولی دین اسلام همان طوریکه در شعبه های دیگر انسان را به سوی فطرت و تعادل راهنمائی نموده در میلان جنسی نیز راههای اعتدال را که نقطهء فطری وطبعی میتواند باشد، به انسان نشان میدهد. و شرح مفصل آن درقرآن مجید که به عنوان آخرین دستور العمل به انسان سپرده شده، بیان گردیده است.

در اینجا فقط به نقطهء فطری و طبیعی زن در اسلام اشاره می نمائیم و چون برای درك بهتر آن نیاز به شناخت موقعیت زن در جوامع دیگر است نگاه کوتاهی به آن می اندازم به امید آنکه مفید واقع گردد.

منشأ اختلاف نظریهء غرب با اسلام

نخست باید دانست که غرب چیست؟ منظور ما از غرب ایدیولوژی و طرز تفکری است که مخالف با اسلام باشد اعم از اینکه این اندیشه از نظر جغرافیائی در شرق ما باشند یا غرب.

غربیها چون به خداوند ایمان ندارند، عقل شان را در تمام شئون زندگی خدای خویش قرار داده و به قضاوت آن سر تسلیم فرود می آورند، و در این جامعه افراد خاصی که بنام «مستشرقین» معروفند، وجود دارند ودربارهء نظام اسلام و احکام آن تحقیق وموشکافی میکنند، که از جمله اهداف شوم شان پیدا نمودن نقطهء ضعفی در اسلام است تا بر آن اعتراض کنند. مثلاً:

۱- چرا در اسلام بردگی وجود دارد تا یك انسان غلام انسان دیگر باشد؟

۲- چرا جنگ (جهاد) عبادت محسوب میشود و در واقع این جز ریختن خون انسان چیز دیگری نیست.

۳- چرا اسلام به زن آزادی نداده و مثل یك برده با آن رفتار میشود؟....

در اینجا چون موضوع ما «سیمای زن در اسلام» است، فقط به تجزیه نظریه غرب دربارهء زن و سپس به ارزش او در اسلام اکتفا می کنیم.

ادامه دارد

برخیز که آدم را هنگام نمود آمد
این مشت غباری را انجم به سجود آمد
آن راز که پوشیده در سینه هستی بود
از شوخی و آب گل در گفت شنود آمد

(علامه اقبال لاهوری)

کلمات بزرگان

کسیکه برای خداوند(ج) کار کند خداوند(ج) کفایتش را میکند.

حضرت ابوبکر (رضی الله عنه)

قرآن را بخوانید تا به آن شناخته شوید به آن عمل کنید تا از اهلش باشید.

حضرت عمر (رضی الله عنه)

از کسانیکه در گذشته اند عبرت گیرد، بعد از آن تلاش نمائید و غافل نشوید.

حضرت عثمان (رضی الله عنه)

با خداوند(ج) راستگاری و صداقت پیشه کنید چون خداوند(ج) باهر صادق است.

حضرت علی کرم الله وجهه

قیمت هر کس بقدر همت اوست.

فکر کن تا از اندیشه رهایی یابی.

فریاد سگان کم نکند رزق گدا را.

زیور مرد علم و ادب است.

سالی که نیکوست، از بهارش پیداست.

نشریه که در دست دارید زیر عنوان فکر بیاری و یاد خدا(ج) از طرف کانون تعلیمی و تربیوی افغان ماهانه یکبار به نشر میرسد و بیانگر آرمان های مقدس امت مسلمة میباشد.

و دراین نشریه برای نشر مضامین دروغین، تعصب انگیز و برهم زننده وحدت اسلامی و ملی مردم ما جای نخواهد بود. چون این مجله مربوط به همه اهل نظر است بناءً از همه قلم بدستان با احساس کشور تقاضا مندیم که با ارسال مضامین علمی و فرهنگی خویش در غنامندی این مجله سهم گیرند.

هو المحبوب

در نهاد ما تب و تاب از دل است
خاک را بیداری و خواب از دل است

تن ز مرگ دل دگرگون میشود
در مساماتش عرق خون میشود

از فساد دل بدن هیچ است هیچ
دیده بر دل بند و جز بر دل مپیچ

آسیا یک پیکر آب و گل است
ملت افغان در آن پیکر دل است

از فساد او فساد آسیا
در گشاد او گشاد آسیا

تا دل آزاد است آزاد است تن
ورنه گاهی در ره باد است تن

همچو تن پابند آئین است دل
مرده از کین زنده از دین است دل

قوت دین از مقام وحدت است
وحدت از مشهود گردد ملت است

علامه اقبال لاهوری

قوت دین از مقام وحدت است

خط: نقیب الله حمیدزاده